

1. Índex

2. Agraïments i cites	Pàg. 2
3. Sinopsi	Pàg. 3
4. Introducció	Pàg. 4
5. Metodologia	Pàg. 5
6. Introducció general sobre els subjectes	Pàg. 6
6.1. Albert Fish i la seva versió literària Hannibal Lecter	Pàg. 6
6.2. Ed Gein i la seva versió literària Buffalo Bill	Pàg. 9
7. Anàlisi psicològica dels personatges	Pàg. 12
7.1. Jame Gumb, àlies Buffalo Bill	Pàg. 13
7.2. Ed Gein, àlies el carnisser boig	Pàg. 15
7.3. Hannibal Lecter, àlies el caníbal	Pàg. 19
7.4. Albert Fish, àlies l'home gris	Pàg. 27
8. Anàlisi comparativa	Pàg. 32
8.1. Comparació entre Hannibal i Buffalo	Pàg. 32
8.2. Comparació entre Albert Fish i Ed Gein	Pàg. 35
8.3. Comparació ficció vs realitat	Pàg. 38
9. Conclusions	Pàg. 40
10. Bibliografia	Pàg. 41
11. Annexos	Pàg. 45
11.1. Punts importants de l'anàlisi dels assassins	Pàg. 45
11.2. Resum breu de les novel·les de Thomas Harris	Pàg. 51
11.3. Imatges d'arxiu	Pàg. 56
11.4. Portades de les pel·lícules visionades	Pàg. 59

2. Agraïments i cites

"Las cicatrices nos recuerdan que el pasado fue real." Dr. Hannibal Lecter.

"Cuando el zorro escucha gritar a la liebre siempre llega corriendo, pero no para ayudarla..."
Dr. Hannibal Lecter.

"La grosería es una epidemia que se debe erradicar." Dr. Hannibal Lecter.

"Siempre tube el deseo de infligir dolor en otros y de que otros me inflijan dolor a mi. Siempre disfrute de todo lo que causara dolor." Albert Fish.

"No soy un demente, sólo soy un excéntrico. A veces ni yo me comprendo." Albert Fish.

He d'agrair a la meva tutora que sempre m'ha guiat per realitzar aquest treball tal com cal, ja que sense la seva supervisió no hagués sabut com corregir els errors que he comés durant l'elaboració del mateix. També haig de donar les gràcies a totes les persones que m'han proporcionat idees en què basar-me per desenvolupar aquest tema. Per últim no puc oblidar-me de Thomas Harris, l'autor dels llibres sobre Hannibal Lecter, ja que sense la seva obra no hagués pogut trobar un exemple millor amb el que dur a terme la meva recerca.

3. Sinopsi

Els objectius d'aquest treball són analitzar i comparar les figures claus per entendre la mentalitat dels assassins en sèrie. Per fer-ho, he escollit al Dr. Hannibal Lecter i a Buffalo Bill els dos personatges estrella de l'escriptor Thomas Harris i els psicòpates en els quals es va inspirar per crear-los. Mitjançant l'exploració de la personalitat d'aquests elements, a través de les pel·lícules i els llibres sobre aquests, he posat a prova les següents hipòtesis: la infància i l'entorn en que viuen els assassins els condicionen en un futur, un assassí pot despertar una certa empatia i hi ha semblances entre la ficció i la realitat. Apart he realitzat la part comparativa entre el món de realitat i ficció pel que fa als homicides en sèrie. En acabar n'he extret els resultats. Per finalitzar, he conclòs que els assassins en la realitat i la ficció guarden forces diferències, ja que la realitat no passa per cap filtre com en el cinema i per tant és molt més crua que el que es veu a la pantalla. La finalitat del treball ha quedat demostrada i s'hi pot observar moltes peculiaritats pel que fa a la ment pertorbada d'aquestes persones que, al cap i a la fi, són humans encara que pels seus actes es puguin comparar amb bèsties sense sentiments.

4. Introducció

En aquest treball de recerca em dedicaré a analitzar a dos psicòpates famosos en la ficció creats per l'escriptor Thomas Harris, Hannibal Lecter i Buffalo Bill, i dos psicòpates també famosos en la història sobre els quals Harris es va basar per crear aquests personatges, Albert Fish i Ed Gein.

La metodologia emprada serà, un cop realitzats els anàlisis psicològics pertinents de cada subjecte per separat, amb una prèvia contextualització de qui és cadascú i on es situa, passaré a comparar els dos personatges ficticis entre ells per treure'n una visió global dels assassins en sèrie en la ficció i a fer el mateix amb els dos homicides reals. En acabar aquestes comparacions posaré cara a cara els resultats d'una i l'altra per fer la comparació general de la ficció amb la realitat.

L'objectiu d'això és indagar en la pertorbada ment dels assassins en sèrie i poder trobar resposta a certes hipòtesis: si realment la infància i l'entorn en què viuen els assassins els condicionen en un futur, si un assassí realment ens pot despertar una certa empatia i si hi ha semblances entre la ficció i la realitat.

Un cop finalitzat el cos del treball en trauré les conclusions degudes per poder finalitzar amb la recerca correctament. Tota la informació que necessitaré per dur a terme el treball, la trauré de webs d'Internet, dels llibres i pel·lícules del personatge d'Hannibal Lecter i la pel·lícula d'Ed Gein, d'informes dels homicides reals... Intentaré ajustar-me tan com pugui als fets per poder treure'n les conclusions més encertades possibles.

5. Metodologia

Per realitzar el treball hauré buscat informació bàsica en internet sobre els personatges estudiats per poder fer una breu introducció per saber situar cada un dels homes.

Després realitzaré un resum de les quatre novel·les de Thomas Harris, situat als annexos, per conèixer bé la història en què trec el material pel meu treball juntament amb les pel·lícules.

Un cop fet això em dedicaré a visionar les quatre pel·lícules de la saga d'Hannibal Lecter i la pel·lícula independent dedicada a Ed Gein. Al mateix temps aniré prenent notes per usar-les en els meus anàlisis de cada personatge. Per fer-los també utilitzaré documents reals sobre assassins en sèrie i el seu comportament a nivell psicològic i delictiu apart de veure un seguit de fotos d'arxiu dels assassinats, adjuntades en els annexos, per tenir una visió clara sobre el que estava parlant.

En acabar els anàlisis passaré a fer la comparació de tots els elements imprescindibles per resoldre les meves hipòtesis. Finalment observaré els resultats extrets d'aquestes comparacions per poder obtenir un seguit de conclusions al respecte.

6. Introducció General sobre els subjectes

6.1 Albert Fish i la seva versió literària: Hannibal Lecter

Albert Fish:

Albert Fish (19 de maig de 1870 - 16 de gener de 1936) va ser un assassí en sèrie i caníbal americà. Va afirmar haver abusat de més de 100 nens i va ser sospitós de almenys 5 assassinats. Va ser condemnat i executat pels assassinats que ell mateix va acabar confessant. Era un home de complexió prima, cabell i barba grisa, d'aspecte amigable i culte, gaudia d'una vestimenta i una educació refinada, es guanyava la confiança de totes les persones a qui anaven destinats els missatges divins dels quals parlava.

Va néixer a la ciutat de Washington DC. El seu pare era 43 anys major que la seva mare. Albert Fish era el fill més jove i va tenir tres germans vius: Walter, Annie i Edward Fish. La majoria de membres de la seva família patien malalties mentals i manies religioses. La seva mare el va enviar a un orfanat quan tenia 5 anys. Aquí va ser assotat i copejat freqüentment i, després d'un temps, va descobrir que gaudia del dolor físic. Els cops li provocarien orgasmes freqüents per el qual els altres orfes es burlaven d'ell. A l'edat de 12 anys va començar a tenir relacions sexuals.

Cap a 1890, Fish va arribar a la ciutat de Nova York, on es va dedicar a la prostitució homosexual. Va afirmar que en aquella època va començar a violar nois joves, un

La figura de l'assassí en sèrie en la ficció vers la realitat

---

2013-2014

crim que va seguir cometent encara més després que la seva mare li va arreglar un matrimoni. En 1898, es va casar amb una dona nou anys menor que ell amb la qual va tenir sis fills. Durant 1898 va treballar com a pintor de cases,

Fish va ser arrestat al maig de 1930. Va ser enviat a l'hospital psiquiàtric Bellevue l'any 1930 i 1931 per a la seva observació.

El judici d'Albert Fish per l'assassinat premeditat de Grace Budd va començar el dilluns 11 de març de 1935 a White Plains, Nova York. El judici va durar deu dies. Fish va al·legar bogeria i va mantenir haver escoltat veus de Déu ordenant matar els nens. Nombrosos psiquiatres van testificar sobre els fetitxismes sexuals de Fish, incloent coprofilia¹, urofilia², pedofília i masoquisme, però existia desacord a determinar quin d'ells signava la bogeria de Fish.

Finalment, el jurat el va trobar assenyat i culpable, i el jutge va ordenar la seva execució. Després de ser condemnat Fish va confessar l'assassinat de Francis X. McDonnell de 8 anys d'edat, mort a Staten Island. Fish va ser executat el 16 de gener de 1936 a la cadira elèctrica. Abans de morir va dir que l'electrocució seria "l'experiència suprema de la seva vida". I just abans que s'accionés l'interruptor va afirmar: "No sé encara per què estic aquí", malgrat això es va acabar amb la vida d'un dels psicòpates més brutals de la història.

Hannibal Lecter:

El Dr. Hannibal Lecter és un personatge de ficció creat per Thomas Harris a la novel·la El Drac Vermell l'any 1981. Serà el protagonista de tota la saga de llibres, i de les pel·lícules que apareixeran pròximament, tot i que en la seva primera aparició es tracta d'un personatge secundari. Hannibal Lecter no és un home de complexió gran, té els cabells morens, els ulls clars i la mirada penetrant, les seves dents són blanques i regulars i el seu somriure és encantador.

Lecter va néixer a la ciutat de Vilnius (Lituània) en una família de la noblesa bàltica el 20 de gener de 1933. La vida del jove canviarà quan uns militars de l'exèrcit alemany que ja estan sent derrotats, maten a la seva germana i la devoren. En aquell moment neix el psicòpata. A l'edat de 13 anys és acollit a París a la casa del seu oncle, allà cometrà el seu primer homicidi. Estudiarà medicina i emigrarà als Estats Units on es convertirà en un psiquiatre famós i continuarà la seva sèrie

---

¹ Coprofilia: La coprofilia és considerada com a una classe de fetitxisme. Consisteix en l'atracció per olorar, assaborir, untar-se o veure l'acte de defecar com a un mitjà d'excitació sexual i plaer.

² Urofilia: L'urofilia és l'excitació sexual a través del contacte amb els orins o pixats d'una altra persona. Constitueix una parafília sexual i popularment en els ambients del comerç sexual i la prostitució se la coneix també com a pluja daurada.

La figura de l'assassí en sèrie en la ficció vers la realitat

---

2013-2014

d'assassinats. Abans de ser detingut l'any 1980 per Will Graham va poder realitzar 8 assassinats.

El Dr. Lecter és jutjat i condemnat nou vegades a cadena perpètua internat a l'hospital psiquiàtric d'alta seguretat de Baltimore. Vuit anys després serà reclutat per ajudar al FBI a caçar a l'assassí anomenat Francis Dolarhyde, el *Drac Vermell*. Gràcies a la facultat d'anàlisi de Lecter aconseguiran empresonar-lo.

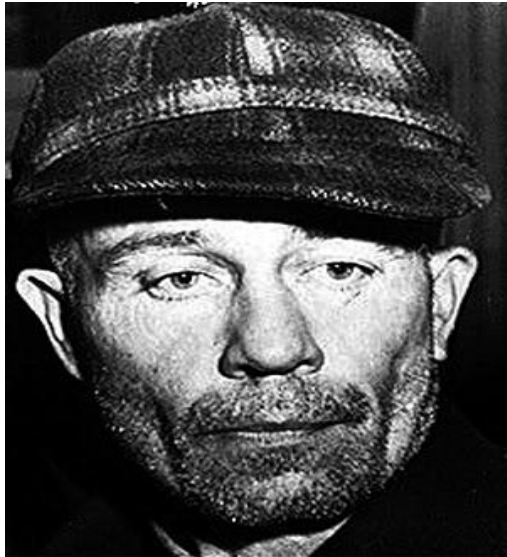
Dos anys després aproximadament, Lecter rep la visita de Clarice Starling, alumna en el centre de formació de l'FBI. Aquest cop Lecter té el poder d'aturar al assassí en sèrie anomenat Buffalo Bill ja que coneix el seu nom verdader. Tot i així parará una trampa al FBI i dirà un nom fals al senador, aprofitant la distracció per donar-se a la fuga. L'alumne Starling aconsegueix matar a Buffalo Bill gràcies a trobar la pista adequada encara que el Dr. Lecter no donés l'ajuda necessària.

Després d'aquesta escapada satisfactòria Lecter es dirigeix a Florència on viurà amb el nom de Dr. Fell. Al cap de 10 anys, però, una antiga víctima seva la qual havia deixat amb vida, però amb un estat de salut nefast i totalment desfigurat, Mason Verger, posa preu al seu empresonament de forma il·legal i li para una trampa per eliminar-lo. Clarice Starling, de permís per l'FBI, salva a Lecter de morir devorat per uns senglars afamats. Un cop succeït tot el drama, el Dr. Lecter prepara un sopar romàntic a Clarice, al que ella reacciona intentant matar-lo. Però no ho aconsegueix, pot encadenar-lo a la seva mà de forma que un dels dos se l'hauria de tallar per alliberar-se. El desenllaç en el llibre es desenvolupa de forma que Hannibal Lecter enamora a Clarice i es fugen els dos junts, en canvi en el film, ell es talla la mà i escapa sol.

Amb aquesta visió general dels dos homes podem observar que el creador del Dr. Hannibal Lecter es va basar en el senyor Albert Fish pel seu gust per la carn humana. Però, no només aquesta afició és el que va extreure Thomas Harris d'Albert Fish per formar el seu personatge. Va agafar també l'elegància i la cultura de Fish per crear a un assassí molt refinat tot i els seus violents crims. Són dos homes dels quals mai ningú pensaria que podrien ser capaços de cometre tals bestieses.

6.2 Ed Gein i la seva versió literària: Buffalo Bill

Ed Gein:

Edward Theodore Gein (27 d'agost de 1906 - 26 juliol 1984) va ser un assassí en sèrie i lladre de tombes nord-americà. Únicament es van poder provar dos assassinats comesos per ell (els de Mary Hogan i Bernice Worden), tenia una afició per conservar cadàvers (tant els de les seves víctimes com els que desenterrava) i a fabricar amb ells mobiliari i roba, gràcies a això es va generar una gran expectació que va desembocar en una font d'inspiració per moltes obres de ficció. Malgrat això, ja que només es va poder demostrar menys de tres no encaixa en la definició tradicional d'assassí en sèrie, tot i que és pràcticament segur que la llista d'assassinats és superior. Era un home menut que sempre passava desapercbut, tenia els ulls foscos i el cabell negre, era molt tímid amb les persones sobretot amb el sexe contrari.

Els agents de la policia que investigaven la desaparició el 17 de novembre de 1957 de Bernice Worden, van sospitar que Ed Gein estava implicat en el cas. Quan van entrar a casa seva, van trobar el cos de Worden penjat dels turmells, decapitat i obert pel tors. Entre d'altres macabres troballes, van trobar també deu caps de dona als que els havia tret la part superior, pantalles de làmpades i seients fets de pell humana, plats de sopa fets amb calaveres, més calaveres en els pals del seu llit, òrgans en el frigorífic, un collaret de llavis humans, una caixa de sabates amb nou vagines, i molts més objectes fets de parts de cossos humans.

En ser interrogat, Ed Gein va admetre que obria les tombes de dones recentment mortes i robava els cossos, portant-los amb la seva furgoneta a casa on curtia les pells per fer les seves possessions. També va admetre haver assassinat a Mary Hogan, una cambrera desapareguda des de 1954.

Va ser declarat malalt mental i va passar la resta dels seus dies en una institució psiquiàtrica i va morir en l'estiu de 1984 a l'edat de 77 anys per insuficiència respiratòria.

Es creu que la seva mare Augusta s'esforçava per impedir qualsevol influència aliena a la seva pròpia sobre els seus dos fills, va ser en part el que va causar el seu trastorn mental. Augusta va ser l'últim membre de la família propera de Gein a morir en 1945, i aquest va tapiar per algun motiu la seva habitació.

Buffalo Bill:

Jame Gumb àlies Buffalo Bill és un personatge de la novel·la de 1988 *The Silence of the Lambs* de Thomas Harris, es tracta de l'antagonista principal de la història. És un home de complexió més aviat prima, ros amb els ulls blaus, amb aspecte una mica trastocat i força efeminat.

Aquest criminal era buscat per el FBI per una sèrie d'assassinats a dones per, un cop mortes, treure'ls la pell i fer-se vestits amb elles. Es tracta d'un transsexual reconegut però que no té la possibilitat de fer-se un canvi de sexe. L'àlies "Buffalo Bill" va sortir d'un grup d'investigadors de Kansas City que en descobrir la seva primera víctima escorxada un d'ells va fer la broma macabra de que els "va treure la pell de les seves gepes".

La novel·la relata que Gumb va ser abandonat per la seva mare, una prostituta i alcohòlica que va escriure malament el nom de "James" en la seva acta de naixement. Va viure en llars de criança fins a l'edat de 10 anys, després va ser adoptat pels seus avis, que van ser les seves primeres víctimes que va assassinar amb només 12 anys. A l'edat de 19 anys, un cop alliberat del correccional pel crim comés, va passar a servir a la Marina Armada. Gumb a partir d'aquest moment segresta dones fingint estar ferit i demanar-li ajuda per carregar una mica de càrrega pesada en la seva camioneta i, a continuació, colpejant en un atac per sorpresa des del darrere. Una vegada que té una dona a casa seva, ell la mata de fam fins que la seva pell és prou solta per escorxar fàcilment. Després els posa una Papallona Esfinx de la calavera, la seva insignia, a la gola i tira el cos en un llac. Se sent fascinat per les arnes pel fet de la metamorfosi pensant que ell podrà convertir-se en dona mitjançant aquest procés. La jove Clarice Starling, aprenent del FBI, comença a realitzar diverses entrevistes amb un criminal psicòpata acusat de canibalisme el Dr Hannibal Lecter, quan Gumb segresta la filla d'una senadora. Lecter utilitza una frase clau en una de les entrevistes "Nosaltres vam començar a cobejar el que veiem tots els dies". Quan Clarice, va analitzar la frase del Dr Lecter pensant que Bill havia

La figura de l'assassí en sèrie en la ficció vers la realitat

---

2013-2014

començat la seva onada d'assassinats després de matar a la seva primera víctima, Frederica Bimmel. En aquest moment és quan Jack Crawford, líder del FBI, va trobar la casa de Jame Gumb i estava a punt d'arribar i capturar-lo. Clarice continua la seva investigació a Ohio, seguint la pista de Frederica Bimmel i sense saber-ho va arribar a la casa d'un home que ella creu que li donarà pistes però que es tracta del mateix Jame Gumb. Mentre el FBI segueix un camí erroni Starling es troba a casa del assassí. Allà es dona comte de la gran afició que té aquest home per les papallones i al veure diversos adorns amb la Papallona Esfinx de la calavera descobreix de seguida que aquest home és Buffalo Bill. Clarice acaba matant-lo instantàniament d'un tret i rescata a la filla de la senadora, sent graduada com a detectiu al FBI.

En el cas de Buffalo Bill, guarda moltes similituds amb Ed Gein, amb qui es va basar l'autor per crear-lo juntament amb altres psicòpates coneguts. Bill, igual que Gein, té una obsessió per fer-se vestits amb la pell de les dones que assassinava i, psicològicament, els dos són persones tímides amb pocs recursos però força intel·ligents en l'àmbit en que es mouen. Aquests factors són els que van fer agafar al autor la referència d'Ed Gein per fer el personatge de Buffalo Bill.

7. Anàlisi psicològica dels personatges

Aquesta part del treball està dedicada a estudiar la ment dels psicòpates per tenir una base per després procedir a realitzar la part comparativa. Per fer aquesta anàlisi extrauré les parts que em semblen més rellevants de les pel·lícules i alguna informació afegida de les novel·les. D'aquesta manera serà molt exhaustiu i objectiu ja que a partir de les parts d'informació literal obtingudes, es desenvoluparà tot l'estudi. En els punts importants de cada personatge (veure annex) està especificat el minutatge, correspon a alguna de les pel·lícules en què apareix el personatge en qüestió.

7.1 Jame Gumb, àlies Buffalo Bill

Anàlisi completa:

Jame Gumb, més conegut com Buffalo Bill, és un assassí en sèrie que va cometre tres assassinats en la seva edat adulta i, com a mínim, altres tres durant la seva joventut. Es tracta d'un psicòpata amb uns trets molt característics i peculiars. És un home solitari, enigmàtic, amb una personalitat pertorbada.

Com s'explica en el llibre *El silenci dels anys* Jame Gumb està marcat per una dura infància fill d'una mare prostituta i alcohòlica i d'un pare del qual no se'n sap res ja que els va abandonar a la seva sort quan la dona es va quedar embarassada. La mare rebutjava al seu fill des del primer moment en que va nàixer, fins a tal punt de que no va ser capaç ni d'escriure correctament el nom del seu fill en el registre perquè estava sota els efectes de l'alcohol en aquell moment. Així que se li va quedar el nom de Jame en comptes de James. Abandonat per la seva mare i adoptat pels seus avis, els quals va assassinar a l'edat de 12 anys.

Després d'un any de dura convivència basada en abusos i mals tractes, Jame decideix acabar amb la vida dels seus dos avis quan encara és només un nen. Això el portarà a ingressar en el correccional on estarà fins als 19 anys, edat en què s'allistarà a la Marina, on cometrà almenys un assassinat, conegut, d'una dona amb les característiques típiques de les seves posteriors víctimes. Amb això es tanca el capítol de la joventut de Jame Gumb i l'anàlisi d'aquesta etapa és molt important per entendre el seu comportament psicòpata.

La infància de Jame Gumb no gaudeix pràcticament de bons moments o de situacions normals per a un nen. L'entorn familiar que l'envolta està totalment corromput i ni tan sols té una figura paterna o fraternal en la que recolzar-se. L'única persona que es "preocupa" pel seu benestar és una mare absorbida pel món de la prostitució i que el rebutja des del primer moment. Per tant, és clar que no tenia les

mostres d'amor i efecte que tan necessita un nen en aquests primers anys de vida. Seguirà arrossegant aquesta figura de la mare que no l'estima fins als 11 anys quan l'abandona. Durant aquests anys, Jame Gumb forja dins seu sentiments d'ira, menyspreu i en resum un odi cap als éssers humans que més endavant serà, probablement, la causa clau que el portarà a cometre els crims. Quan els avis prenen el relleu de tenir cura del nen de forma obligada, la vida de Jame Gumb no millora sinó al contrari, el seu trastorn s'agreuja de forma brutal. Els avis no només rebutgen al seu net igual que la seva mare, a més, el maltracten fins el punt de que en l'edat de 12 anys el petit Jame Gumb allibera tota la seva ira acumulada i mata als seus avis. Aquest és el punt d'inflexió més important per entendre el cas de Jame Gumb.

Just quan assassina als seus avis a sang freda i sense cap mena de remordiments és quan s'allibera el seu instint assassí que farà que deixi de ser un nen per convertir-se en un psicòpata per la resta de la seva vida. Tota la seva adolescència la passa en un reformatori on es troba completament sol i aïllat dels demés sense rastre de cap possible amista que el fes més humà. Durant aquesta estada és quan es torna un home solitari que no vol saber res de l'altre gent. A l'edat de 19 anys s'allista a la Marina on rebrà l'educació i la disciplina de les quals farà gala en els seus assassinats. També li permetrà obtenir les armes i l'equip que farà servir, com el revòlver o les ulleres de visió nocturna. Mentre forma part de la Marina comet un assassinat fent-se passar per un ferit que necessita ajuda per carregar una camioneta, quan aquesta se li acosta ell la deixa inconscient i la posa dins la camioneta. La víctima era una dona de talla gran com totes les posteriors. Aquest serà el patró que seguirà sempre posteriorment en tots els homicidis. I d'aquesta manera s'acaba l'etapa de joventut de Jame Gumb, que és molt rellevant per entendre el seu trastorn que ve causat clarament per aquesta dura part de la seva vida.

És en l'edat adulta on es perfila el caràcter d'assassí en sèrie de Jame Gumb. Ara disposa d'un modus operandi concret i d'un patró d'homicidi establert com qualsevol assassí en sèrie considerat com a tal. En la pel·lícula *El silenci dels anys* se'ns mostra un Jame Gumb d'uns 30 anys, ros, amb els ulls blaus i de complexió més aviat prima. Cal destacar el seu retrat físic ja que no es deixa veure cap deformació, per tant, és un desembocant típic d'un psicòpata d'aquestes característiques que hem de descartar. Un detall de gran importància és que Jame Gumb porta a la mà esquerra un tatuatge d'un cor i la paraula amor, el qual és força irònic venint d'un assassí com ell. Dedueixo que el porta per recordar la seva principal carència en la vida: l'amor d'altres persones i d'ell mateix.

Gumb és un transsexual el qual no es pot realitzar l'operació de canvi de sexe per motius que no són molt clars ni tampoc gaire rellevants. Aquesta frustració en la seva orientació sexual li agreuja, encara més, aquest odi que sent cap a la seva personalitat. Vol convertir-se en dona per això actua de forma efeminada i es

La figura de l'assassí en sèrie en la ficció vers la realitat

---

2013-2014

maquilla com a tal. El motiu pel qual es fa vestits amb la pell de les dones es justament el de voler transformar-se en una. Practica l'habilitat de sastre fins el punt de fer obres mestres amb la pell de les seves víctimes. Aquest fet demostra meticulositat, precisió i dedicació en les seves accions.

Tot i així, Gumb es torna mandrós a partir del seu primer assassinat en el qual lliga a la seva víctima un pes a les cames perquè s'enfonsés al riu i no la trobés la policia. Amb les altres dues no ho fa i per això les troben més fàcilment.

Aquest succés és degut possiblement a un excés de confiança i seguretat en ell mateix, ja que Jame és de caràcter narcisista i egocèntric encara que tingui una manca seria de personalitat. També és probable que sigui una forma de cridar l'atenció dels medis i de que el seu treball es vegi reconegut pels demés, d'aquesta manera es pot sentir especial.

La seva obsessió per l'arna de la mort té un doble sentit, per una banda, aquesta espècie es caracteritza pel dibuix d'una calavera en el seu tòrax i simbolitza la mort, en la creença popular. Per altra banda, l'arna passa per la fase de capoll i pateix una transformació a l'arribar a la maduresa, igual que el que tant ànsia Gumb, transformar-se. Per això posa a totes les seves víctimes un capoll d'arna a la boca, perquè cada víctima l'acosta més a la seva transformació personal. L'arna esfinx de la calavera és un animal nocturn a la que la llum artificial la mata, això es pot extrapol·lar de forma que cada assassinat de Bill és un cop a la llum des de la foscor. Però, al final Clarice Starling (claredat i estrella) el matarà com a victòria de la llum sobre la foscor.

Un detall que trobo molt important i rellevant és que Jame Gumb estima amb bogeria la seva gossa. Es curiós que un home que sent tant odi per la raça humana i sigui capaç de matar dones a sang freda, pugui estimar tant a un animal fins al punt de posar en perill la seva situació com a assassí. Aquest és un detall molt important ja que és un com un animal que té una gran facilitat per matar i a l'hora accentua la seva capacitat de sentir amor i efecte. El fet de que estigui contínuament escoltant música psicodèlica és una mostra més de l'excèntric de la seva persona.

Tot i que es pot dir que Jame Gumb és un assassí que ho té tot sota control, com la majoria d'assassins psicòpates, al final es deixa emportar pels seus instints i perd el domini de la situació. Això li causarà que es precipiti i perdi la vida juntament amb tot el que havia aconseguit crear dins seu, un cúmul de ràbia contra un món que no l'havia tractat bé.

Jame Gumb era un home transformat en bèstia per una vida d'infortunis i no es va adonar de que, en realitat, es volia fer el canvi de sexe per transformar el dimoni que era en aquell cos d'home que tant havia patit per tornar a trobar l'humanitat en un cos de dona.

Papallona esfinx de la calavera (acherontia lachesis)

7.2 Ed Gein, àlies el carnisser boig

Anàlisi completa:

Ed Gein, àlies el carnisser boig, és un assassí que no es pot considerar exactament com a assassí en sèrie perquè només va cometre dos assassinats reconeguts per ell i demostrats per la policia. No es pot assegurar si aquesta xifra es major ja que els cadàvers que es van poder identificar eren de difunts i hi havia restes humanes per tota la casa. El que sí es sap del cert és que es tractava d'un lladre de tombes que va viure a la granja de la seva família situada en el poble de Plainfield, en els Estats Units, i que va assassinar a dues dones del poble. Tenia com a "afició", així ho descriu ell, fer-se roba amb la pell dels cadàvers i mobiliari per la casa on vivia completament sol, ja que tota la seva família havia mort.

Amb Ed Gein ens trobem davant el clàssic assassí trastornat mentalment que no és 100% conscient dels crims que comet. Gein, al contrari que d'altres psicòpates, no té un instint homicida definit i desenvolupat com a tal. Tota l'evolució de la vida de Gein explica el perquè del seu comportament, però hi ha un moment clau que detona la seva demència. Aquesta part la veurem més endavant. És important començar l'anàlisi pel principi, la infància:

Ed Gein va nàixer en una granja d'un típic poble Nord-americà en el si d'una família catòlica. Vivien: ell, la seva mare (Augusta), el seu pare i el seu germà

gran. La casa era habitada per la família Gein des de feia molt temps i tot el poble els coneixia. Com a creients i practicants, en especial la mare, el nen va rebre una educació basada en valors catòlics. El nivell cultural de la família no era gaire elevat i la majoria de coses que sabien eren sobre temes de religió. El pare treballava fora de casa tot el dia, per tant, qui s'encarregava de tenir cura dels nens era la mare que no treballava. Augusta era una dona molt recta amb els seus fills, tenia un comportament molt conservador forjat a l'antiga. Gein era el petit de la família i sempre estava enganxat a la faldilla de la mare, per ell era la seva única protectora ja que el seu pare passava molt temps fora i el seu germà era força independent i mantenia una distància natural amb la família.

La casa dels horrors d'Ed Gein

El jove Ed Gein va anar creixent a l'ombra de la seva mare. A casa dels Gein sovint escorxaven els porcs a les golfes i en alguna ocasió ell ho presenciava, això li donarà en el futur l'habilitat per escorxar els cadàvers. Un dels problemes més greus en la seva joventut i dels principals precursors de la seva pertorbació mental, és la forta repressió en temes sexuals que existia a la casa per part de la mare. Com a fanàtica de la religió catòlica que era qualsevol acte relacionat amb el sexe ho considerava lasciu i pecaminós i mereixia ser castigat. Tal és així que en una ocasió la dona va trobar al seu fill masturbant-se dins el bany. En el mateix instant va agafar un cinturó i el va començar a pegar cridant-li que era un porc brut i impur.

D'aquesta manera, Ed Gein cada cop va anar reprimint més els seus impulsos sexuals fins el punt d'enterrar-los completament, ja que era homosexual i la seva mare mai ho hagués acceptat. Aquests instints sexuals reprimits es manifestaran de forma molt macabra en la seva etapa adulta com comprovarem posteriorment.

Un altre possible agreujant de la seva situació és que en diverses ocasions veia com el seu pare pegava a la mare sense que ella oposés resistència. Encara que

ell intentava defensar-la aquesta el renyava per posar-se en coses que no li importaven.

Quan el seu pare i el seu germà van morir només va quedar a la casa la seva mare i ell mateix. Cada cop l'obsessió per la figura materna anava augmentant encara que, en realitat, ella no demostrava gaire amor cap al seu fill petit, sinó que més aviat rebuig perquè cada cop era més angoixant. En el poble de Plainfield tothom odiava a la seva mare pel seu caràcter arrogant i per les seves mostres de menyspreu cap als veïns, això, però, ell no era capaç de veure-ho i continuava idolatrant-la.

Va arribar el dia en que la senyora Augusta va emmalaltir. Tot i que el metge del poble va fer tot el possible per salvar-la, l'anciana mare de Ed Gein va morir a la seva habitació. Aquí ens trobem davant del punt on la poca lucidesa que tenia va desaparèixer completament per portar-lo a una situació de bogeria extrema. Aquest és el moment esmentat anteriorment. La mort d'Augusta va transformar la mort d'un ja adult Ed Gein que ha perdut l'única raó de viure que tenia, la seva adorada mare. Es podria pensar que ara s'hauria de sentir lliure per fer tot el que la mare no el deixava, com per exemple deixar fluir la seva orientació sexual de forma normal, però lluny d'això va continuar reprimint-se a ell mateix com si la mare encara fos viva. Va començar a viure com una ànima en pena tancat en ell mateix.

Poc a poc va començar a desenvolupar una peculiar "afició" per omplir tot el temps lliure del que disposava. Tenia bona habilitat per fer mobles per la casa i per fer peces de roba. Aquests objectes, però, no els feia amb materials normals. Gein sovint feia escapades nocturnes al cementiri del poble on desenterrava els cadàvers de les dones que feia poc temps que havien mort, les pujava a la seva camioneta i des d'allà se les enduia a la granja. Un cop tenia el cadàver a casa intentava fer que revisqués mitjançant oracions, com és obvi els seus esforços no servien de res. Aquests rituals els realitzava, probablement, amb l'esperança de que si aconseguia ressuscitar alguna dona podria fer tornar de la mort a la seva mare. En haver fet aquest intent de ressuscitar el cadàver, l'agafava i se l'enduia a les golfes on les penjava pels turmells i les escorxava per quedar-se amb la pell per fer-se vestits, davantals... i per folrar els mobles que construïa amb els ossos. Això ho va anar fent durant molt temps, de fet, va aconseguir reunir una gran col·lecció d'objectes fets amb parts humanes.

El fet de que els cadàvers fossin només de dones guarda l'explicació en els seus impulsos sexuals reprimits dels quals jo parlava prèviament. Com ja he comentat, Ed Gein era homosexual i a més tenia pensat realitzar-se el canvi de sexe tot i que un home de poble com ell mai seria capaç de fer-ho. Per aquest motiu es vestia amb pells de dones, per sentir-se com si en fos una. Es van trobar bastants restes de semen en el lloc on feia els vestits, això indica que un cop es

posava la roba es masturbava. Aquí estariem parlant d'una espècie de necrofilia distorsionada la qual li proporcionava excitació al complir la fantasia de sentir-se una dona. Queda explicada així l'obsessió pels cadàvers femenins.

Pel que fa als dos assassinats que va reconèixer haver dut a terme, i els únics que es van poder demostrar, s'ha d'estudiar la seva relació amb la gent del poble, ja que les víctimes eren dues veïnes, una cambrera d'un bar, al qual Gein hi assistia de forma habitual, i una dependenta d'un punt de venda. La gent del seu entorn el veien com un home molt bo i tendre. Realment així ho era, es tractava d'un home servicial, amable, amb bon cor i sempre tenia un somriure per a tothom. Però tenia un impediment important a l'hora de socialitzar, era extremadament tímid, especialment amb el sexe contrari amb el qual es relacionava poc. No tenia gaires amistats, era força solitari encara que tothom es preocupava per ell.

El motiu pel qual va assassinar les dones no era per odi cap a elles o pel gust de fer mal. No es pot assegurar del tot però el més probable és que ho va fer guiat per les visions de la seva mare morta que li manava de fer-ho perquè les considerava pecadores impures. Tal i com es mostra en la pel·lícula, Ed Gein pensava que si feia cas a les visions, la seva mare ressuscitaria. Les dues dones es van trobar completament escorxades a la granja dels Gein.

Cal dir que, tot i no ser una persona molt cultivada, li encantava llegir històries sobre els caçadors de caps de les tribus del Amazones i llibres sobre anatomia i medicina humana. Tota aquesta educació li permetia de tractar amb els cadàvers per aconseguir el que volia. A més va fingir un atrac per justificar la desaparició de la cambrera el qual demostra que era calculador i meditava bé els seus actes.

Un cop la policia va descobrir tot el que estava passant, perquè ja sospitaven de ell al ser una persona tant excèntrica, van escorcollar la casa i es van trobar tota la col·lecció personal d'Ed Gein. El van detenir i li van diagnosticar esquizofrènia crònica i va ser considerat dement de forma oficial.

Va haver de passar la resta dels seus dies en un sanatori fins a l'edat de 78 anys quan va morir per insuficiència respiratòria. El seu cos va ser enterrat junt al de la seva mare per desig seu. Cal remarcar que va mantenir fins al final que la seva mare era una santa i que va destacar en el sanatori pel seu comportament exemplar, el que demostra un cop més la seva naturalesa pacífica.

Encara queda un detall, però, que no podem deixar de banda. Quan la seva mare va morir, aquest va decidir de tapiar l'habitació on dormia ella i on va morir de manera que no es podia entrar. El motiu d'aquesta acció no es va saber mai de forma oficial. La meua opinió és que ho va fer per deixar clar a ell mateix i a l'esperit de la mare que mai ningú podria reemplaçar-la o simplement per enterrar el fantasma de la mort de la seva progenitora.

Hem pogut observar que el cas d'Ed Gein està marcat per una mare obsessiva-possessiva que va alienar completament al seu fill del exterior. Això li va provocar una frustració que en realitat era inconscient perquè ell es sentia a gust amb aquella situació i l'obsessió es va convertir en mútua. Tal és així que quan Augusta va morir, la ment de Gein no va poder assimilar la desaparició de l'única persona amb qui volia estar. Totes les repressions que havia patit en la seva vida van alliberar-se en l'edat adulta de la terrible forma que hem pogut veure. Podríem dir, per finalitzar, que Ed Gein era una víctima de l'amor obsessiu d'una mare que va acabar convertint al seu fill en un monstre.

7.3 Hannibal Lecter, àlies el caníbal

Anàlisi completa:

Hannibal, el caníbal, Lecter és un dels assassins en sèrie més complexos d'analitzar entre els psicòpates de ficció i probablement el més famós. Posseeix una llista d'assassinats que supera de llarg la desena de noms. Aquesta cadena d'homicidis va començar molt aviat, just a l'acabar l'adolescència. Però la violència va envoltar a Lecter molt abans, com ja veurem.

Podríem dir que Hannibal Lecter és el psicòpata per excel·lència, amb un instint assassí molt desenvolupat fins el punt que es pot comparar amb un depredador implacable i amb una set de sang insaciable. Això últim és literal ja que no només matava a les seves víctimes de forma brutal sinó que a més feia plats de categoria gourmet amb les restes. El motiu d'aquest canibalisme el sabrem també durant l'anàlisi.

Existeixen quatre pel·lícules/llibres en el que apareix el personatge d'Hannibal Lecter. Degut a l'extensió de contingut he preferit dividir l'anàlisi de Lecter en les tres etapes de la seva vida: La primera, la joventut, basada en el film "Hannibal: l'origen del mal". La segona, en l'edat adulta, basada en els films "El drac roig" i "El silenci dels anyells". I per últim la tercera etapa, en la seva edat més avançada, basada en el film "Hannibal". En els llibres el personatge i la història són lleugerament diferents, m'he basat en les pel·lícules perquè les actituds i expressions es mostren molt més clarament gràcies a la gran interpretació dels actors que el representen: Gaspard Ulliel (Hannibal: l'origen del mal) i Anthony Hopkins (la resta de films).

Per començar indagarem en la 1ª etapa: la seva joventut i les seves arrels. Hannibal Lecter prové d'una família de sang noble de l'est d'Europa. De petit, fins els 6 anys aproximadament, vivia amb la seva germana Mischa i els seus pares en el castell de la família, situat a Lituània. S'acostava el final de la segona guerra mundial però els conflictes encara continuaven. Els nazis van

bombardejar totes les possessions de la família Lecter així que es van retirar a la seva casa de camp. Però tot i així en una confrontació entre tropes soviètiques i avions nazis, els pares d'Hannibal Lecter van morir. Els dos germans es van quedar sols en el mig del bosc. Al cap d'uns dies uns saquejadors van assaltar la cabanya. El nen va intentar defensar a la seva germana amb la seva pròpia vida però no va servir de res. Per a ell la seva germana era molt important el sentiment fraternal protector era molt fort i ja es veia el seu caràcter dur amb tan poca edat.

Els saquejadors patien gana i van prendre la terrible decisió de menjar-se a Mischa, l'estimada germana de Lecter, amb ell davant. Aquest és el punt més important de l'anàlisi psicològic d'Hannibal Lecter. És el punt d'inflexió en què es desperta el seu instint assassí. No només deixa de ser un nen per sempre sinó que la major part de la humanitat que hi havia en el seu interior desapareix per convertir-se en alguna cosa més propera a un animal. Més endavant veurem com es confirma aquesta afirmació. Tots els trastorns, desviacions psíquiques, etc., sorgeixen a partir d'aquest moment encara que no sigui l'únic motiu pel qual comet els crims que veurem posteriorment.

Després d'aquest episodi tan cru uns soldats soviètics van trobar a Hannibal Lecter que havia escapat dels seus captors i el van portar al castell de la família Lecter, ara convertit en un orfenat. Allà el jove noi es va anar fent més fort i a l'hora més tancat en ell mateix. No permetia que ningú, ni tan sols els instructors, es passessin de la ratlla amb ell. A més, cada nit el somni de la visió de la seva germana morta el turmentava.

Va arribar un moment en què va decidir escapar-se de l'orfenat i dirigir-se cap a casa del seu tiet, l'únic membre de la família que li quedava. Un cop allà es va trobar amb que el seu tiet era mort i que a la casa vivia la seva dona japonesa, Lady Murasaki. Ella l'adopta com si fos de la seva pròpia sang, té cura de la seva salut i es preocupa de proporcionar-li una educació exquisida basada en la disciplina tradicional japonesa, un detall molt important a tenir en compte sens dubte. El fet de rebre una educació amb valors tan estrictes i refinats com són els de la cultura japonesa farà d'Hannibal Lecter un assassí amb una classe molt elevada. Aprendre a controlar les seves emocions, a mantenir-se fred davant situacions dures, desenvoluparà els seus sentits (en especial l'olfacte), adquirirà molts coneixements sobre molts àmbits i es convertirà amb un home extremadament cavallerós i educat. Justament una de les seves senyes d'identitat, pel que fa al assassí en sèrie, és que Lecter no és el típic maníac psicòpata desagradable, barruer i groller que sovint ens imaginem. En l'etapa adulta es veurà que aquesta refinada educació recau en el fort carisma d'aquest assassí.

Pel que respecte als seus anys de joventut encara no el podem descriure com a assassí en sèrie ja que encara no està perfilat aquest caràcter homicida. De totes formes el seu primer assassinat succeeix força aviat. Un carnisser que li va faltar al respecte a la seva tieta va ser el primer que va rebre la ira de Lecter. Aquest el va matar amb la Katana de la família sense ni tan sols parpellejar ni sentir culpa o remordiments. Quan Lady Murasaki descobreix el que havia fet, la justificació d'Hannibal és que la mala educació és una epidèmia, aquesta idea la mantindrà fins a la fi dels seus dies com comprovarem.

Quan un dels inspectors de policia, que investigaven el cas del carnisser, va començar a sospitar d'Hannibal Lecter, li va realitzar la prova del polígraf. En aquesta, el resultat va sortir completament pla, com si no reaccionés davant de res, sense cap alteració emocional. La seva sang freda frega lo sobrenatural, realment sembla que sigui incapaç de mostrar sentiments de cap tipus. Aquest autocontrol farà que els seus crims siguin tan perfectes i brillants.

Després del succés del carnisser, Hannibal Lecter i la seva tieta es traslladen a París, on ell començarà la carrera de medicina. Durant aquest temps d'estudi destacarà com a estudiant excel·lent. S'especialitzarà en la part d'anatomia i les pràctiques les realitzarà amb cadàvers als quals tindrà total accés. Lecter adquireix una saviesa que li permetrà en el futur ser tan precís i letal.

Un detall a destacar és que és capaç de dibuixar el retrat, a la perfecció, de tots els homes que van matar a la seva germana només amb el record. La gran capacitat de memòria és una mostra més de la forta agudesament mental que posseeix.

Quan va aconseguir descobrir la identitat i la posició dels assassins de la seva germana es va dedicar a caçar-los un a un implacablement. Un cop morts els hi arrencava les galtes i les cuinava perquè era el mateix que li van fer a Mischa.

Abans de cobrar-se la seva venjança amb cada un, els vigilava molt bé. Encara que sentís l'impuls d'actuar de forma precipitada es contenia i meditava tots els passos a seguir. Res li impedia dur a terme l'homicidi, ni tan sols que un dels homes tenia una família amb nens petits. La seva ràbia no tenia límits. Segons l'inspector que seguia el cas, Hannibal Lecter era un monstre sense cor que va perdre la seva humanitat quan va perdre a la seva germana. Realment és així. És clar que en el moment en què succeeix aquest terrible fet, Lecter es converteix en l'assassí insensible que anirem veient. En aquest cas el punt d'inflexió és força evident i succeeix aviat però poc a poc el trastorn anirà en augment.

Tot i que hem vist tot això, Hannibal Lecter és, al cap i a la fi, un humà i com a qualsevol humà hi ha un sentiment que no pot controlar, l'amor. L'amor que sent per Lady Murasaki el porta a ser impulsiu en el moment que ella corre perill. Arriba a posar en perill la seva venjança per salvar-la i inclús rep una ganivetada

La figura de l'assassí en sèrie en la ficció vers la realitat

2013-2014

per aquest error. Per tant, es podria dir que el seu punt feble com a assassí en sèrie és justament aquest i probablement l'únic que té.

De totes formes l'instin animal acaba sent més fort en Lecter i decideix complir la seva venjança encara que sap que la seva tieta el deixarà. I efectivament quan veu com assassina a Grutas, un dels homes que havien matat a Mischa, s'adona de que és una bèstia que no es pot controlar.

Al complir la venjança s'acaba una etapa en la vida del psicòpata Hannibal Lecter. Probablement la més important per entendre tot el que vindrà a continuació, ja que ha estat durant tot això que hem vist on s'han establert els fonaments de la seva vida criminal i d'on procedeixen la majoria dels seus homes.

Hannibal Lecter en la seva etapa de joventut.

Ens situem ara a la 2ª etapa de la vida d'Hannibal Lecter rellevant per a l'anàlisi. Es troba a la franja de la cinquantena d'edat, per tant, una edat força avançada respecte a l'etapa anterior. El que passa entre les dues no es considera suficientment important per analitzar.

Hannibal Lecter, ara doctor en psiquiatria, és ja un assassí polític. Pràcticament podríem parlar de perfecció en els seus crims. La prova està en el temps que la policia el triga a detenir, després de quasi bé 30 anys d'assassinats amb canibalisme inclòs.

Quan Lecter es fixa un objectiu l'estudia a consciència abans de fer cap moviment. És extremadament calculador amb els seus actes i manté una mirada freda i inexpressiva, tal i com és ell en l'interior. Ara ja compta amb un patró d'homicidis establert. Un cop ha comès l'assassinat, cada cop de forma variada, es menja el cadàver cuinat amb plats d'alta categoria. El tipus de víctima que selecciona l'estudiarem amb profunditat posteriorment.

El fet de si comet cap error en alguna ocasió és molt discutible ja que si la policia el descobreix és en realitat per una casualitat del destí. Un cop declarat com culpable i dement mental per un tribunal, va ser enviat a un psiquiàtric a complir la condemna. Allà era constantment estudiat pels psicòlegs del centre però la seva ment era impenetrable pels seus tests psicològics. Lecter es dedicava a fer, amb aquests, figuretes d'origami, art en la qual era expert. Exposo aquesta curiositat perquè en l'art japonesa de la papiroflèxia es necessita un pols molt estable, fruit d'un control absolut d'un mateix el qual és una mostra més del seu temperament tan disciplinat.

Quan l'inspector de policia comença l'entrevista veiem com Lecter no a perdut el seu fort sentit de l'olfacte quan descriu la seva olor a la perfecció. No té problemes tampoc per reconèixer que és un vanitós intel·lectual ja que així és i de manera força descarada. Però la veritat és que s'ho pot permetre, és un home molt cultivat a base de molta lectura i molt estudi. També cal dir que té el do de la paraula i en fa ús per aconseguir el que vol de les persones i a més utilitza les endevinalles, que li encanten, per donar informació sobre el drac vermell i posteriorment sobre Buffalo Bill. Al final del film Hannibal Lecter li recorda a l'inspector que ell li va causar millors cicatrius, això és només una mostra més de la seva supèrbia.

Pel que respecta a la bogeria de Lecter, la meua opinió és que no és un boig com a tal. Hem de tenir en compte que és doctor en psiquiatria, és a dir, un dement mental no seria capaç de dominar les claus de la ment humana com ho fa el doctor Lecter. El que sí és cert és que es tracta d'una ànima trastornada pel seu passat. Una cruel experiència que va haver de viure en contra de la seva voluntat, el va marcar de tal manera que el seu instint assassí es va desenvolupar en el seu interior i no va parar de créixer. Amb el temps el va anar polint fins a convertir-se en un trastorn psicopàtic, el qual és la principal causa de la seva naturalesa homicida.

La segona part d'aquesta etapa de l'anàlisi es situa vuit anys més tard respecte a l'anterior. Hannibal Lecter continua ingressat en el mateix centre psiquiàtric amb els mateixos analistes, als que odiava profundament i a més encara continuava sent massa complex per a ells.

Quan Clarice Starling arriba al centre el director d'aquest li explica un cas en que el Dr. Lecter li va arrancar la cara a una infermera d'una queixalada i el seu pols ni tan sols es va alterar, característica típica de Lecter que ja havíem vist en el passat.

Com observem en la conversa amb Clarice, Lecter manté sempre una educació exquisida al dirigir-se a algú, tal i com se li havia ensenyat de jove. A més la seva agudesesa mental es reitera varies vegades i es fa evident amb la seva forma d'expressar-se sempre tan refinada i sense elevar el to.

No es pot estar de fer gala del seu sentit de l'olfacte quan descriu el perfum habitual de Clarice que ni tan sols s'havia posat aquell dia. En aquest àmbit el podríem comparar amb un gos de caça els quals es guien pel seu olfacte per arribar als seus objectius. És capaç no només de detectar les olors físiques sinó que també sap reconèixer sentiments com la por amb aquest olfacte tant potent, com si d'un animal de presa es tractés.

Com a apassionat de la cultura, té un quadre del Duomo de Florència a la seva cel·la, quadre que va pintar ell mateix de memòria. La pintura és perfecta com ja havíem vist anteriorment en altres dibuixos seus.

Durant l'interrogatori de Starling ell sempre s'avança a les intencions de l'aprenent, ja que la veia a venir per on anava clarament, i la seva habilitat de deducció li permet descriure la vida passada de Clarice amb exactitud. Aquest desenvolupament el té gràcies al seu domini de la psicologia, ja que només necessita fixar-se en el perfil físic i mental de la persona per saber moltes coses sobre ella.

Com ja he dit varies vegades, el Dr. Lecter és un cavaller i qualsevol falta de respecte, en especial a una senyora, no la pot tolerar. Tal és així que quan un dels presoners insulta l'orgull de Clarice, ell es dedica a maltractar-lo psicològicament (només parlant-li) fins que aconsegueix que es suïcidi, mostra del seu increïble potencial.

Es curiós que sempre demana l'expedient criminal del assassí del qual ha de proporcionar informació. Probablement per nodrir més el seu coneixement i delectar-se amb els cruels actes d'altres psicòpates, els quals sempre considerarà inferiors a ell. Tot i que realitza aquesta petició als inspectors, el que realment desitja el Dr. Lecter és ser traslladat a un altre centre en el que pugui gaudir d'una finestra amb vistes a la natura i d'accés a llibres d'estudi per poder documentar-se.

Cal, també, destacar el seu interès per l'obscur passat de Starling. Aquest gust macabre per sentir desgràcies alienes és probablement per alleugerar el turment del seu propi i terrible passat. De fet, al final del film espera que hagi millorat el trauma que patia Clarice pel que li va passar en el passat., el qual demostra que sent empatia per ella.

A més he d'afegir que era un manetes capaç de fer qualsevol objecte amb estris tan senzills com un boli o un clip. La prova d'això és que aconsegueix desfer-se d'unes manilles fent ús només d'aquests estris, està clar que és un home amb recursos. Pel que fa a aquesta etapa no hi ha res més a destacar però podem dir que és on veiem el caràcter format de l'assassí experimentat Hannibal Lecter. Com actua, com es comporta cara a les altres persones i amb les seves víctimes...

Per finalitzar amb aquesta extensa anàlisi em centraré en la 3ª etapa i final de la vida del Dr. Hannibal Lecter, per fer-ho em basaré en els fets mostrats en la pel·lícula "Hannibal".

Aquesta part es situa deu anys més tard de l'anterior, és a dir, Lecter té 68 anys. Al estar en una edat bastant avançada, la seva carrera criminal està ja pràcticament acabada. Ens trobem davant d'un Hannibal Lecter ja retirat i oblidat pel món. S'oculta a la ciutat de Florència, fent-se passar per un doctor italià, després d'haver escapat del sanatori en el film anterior. Tot i així, encara consta entre els deu assassins més buscats per la policia internacional, però no era el primer. La seva supèrbia no havia disminuït amb els anys, desitjava retornar del seu retir i tot i estar orgullós d'estar entre els deu més buscats ell creu que hauria de ser el número u.

Lecter tria Florència com a lloc per amagar-se perquè és una autèntica font de cultura, coneixement i elegància, factors que ell adora i que el caracteritzen. Justament per això mai hauria escollit un lloc com Las Vegas que atemptaria contra el seu sentit del bon gust. En aquesta etapa podem veure la faceta més experimentada del psicòpata que ja coneixem.

També surten a la llum més respostes sobre el seu trastorn psicopàtic. Per exemple el motiu pel qual s'alimentava de les seves víctimes, que no es altre que el fet de voler exterioritzar el seu menyspreu per els que l'exasperen o, en altres situacions, per realitzar un servei públic. Com en el cas d'un músic d'una filharmònica, el qual va assassinar per no estar a l'altura dels demés i, posteriorment, va cuinar, pels seus companys, un exquisit sopar amb les restes del cadàver. Es pot dir, per tant, que Lecter matava per realitzar un bé per la societat ja que, com ell deia des d'un principi, la mala educació és una epidèmia que s'ha d'eradicar.

Al llarg del temps Lecter ha anat millorant les seves habilitats d'extermini, ara veiem un assassí extremadament meticulós que es cuida de no deixar rastres a cap lloc, encara que no en tingui la necessitat de fer-ho. Fins i tot es preocupa de netejar els vasos dels restaurants que fa servir per eliminar les empremtes.

Es important dir que continua mantenint un gust per l'art evident, per la forma en que sap apreciar una bona peça d'òpera. A més gaudeix encara del romanticisme que el caracteritzava, apart d'un sentit de l'humor molt subtil basat en la ironia i el sarcasme que sempre mostra en qualsevol situació per crua que sigui.

Encara que ja no tenia tanta pràctica en l'art de l'homicidi, a causa del seu temps de retir, continuava sent molt calculador en els seus actes. Ho podem comprovar en l'assassinat de l'inspector Pazzi. El Dr. Lecter es va preocupar de muntar tot

La figura de l'assassí en sèrie en la ficció vers la realitat

2013-2014

un escenari on representava amb total exactitud com van matar a un dels avantpassats de l'inspector, penjant-lo des d'una finestra i esbudellant-lo.

Trobo convenient destacar que Hannibal Lecter aconsegueix calmar, o més aviat espantar, a un gos guardià només amb la mirada. El qual denota un gran poder i mostra de respecte.

En les últimes escenes del film veiem com, el Dr. Lecter, encara posseeix tot l'ampli coneixement en medecina. Bàsicament ho observem en com és capaç de cuinar el cervell d'un dels companys de Starling mentre encara és viu i conscient.

L'escena final és important que sigui estudiada a consciència. En ella podem veure com Lecter opta per tallar-se la seva mà en lloc de la de Starling per escapar-se. Es podria afirmar doncs, que estava totalment enamorat d'ella, ja que la besa i ella en part, també sent una forta atracció cap a ell, encara que el seu sentit del deure l'impedeix de marxar del seu costat.

La gran pregunta que se'ns presenta és: Pot un dels psicòpates més letals de la història de la ficció, com és Hannibal Lecter, sentir amor? Després de tot aquest anàlisi personalment penso que la resposta és sí. No només perquè ja havia passat en la seva joventut amb Lady Murasaki, sinó perquè el carisma d'aquest personatge, que el fa tant especial, és aquesta part humana i seductora, encara que coneguem tots els seus actes brutals.

Hannibal Lecter i Clarice Starling són com la bella i la bèstia. L'única diferència és que, en aquest cas, la bèstia és un noble cavaller de l'est d'Europa amb un gust especial pels plats, diguem-ne, exòtics.

7.4 Albert Fish, àlies l'home gris

Anàlisi completa:

Albert Fish, amb el sobrenom de l'home gris, és, probablement, un dels psicòpates més brutals de la història amb una llista de crims pràcticament inacabable. És sospitós d'haver provocat més de 100 crims contra éssers humans, entre ells, assassinat, pederàstia o el seu signe d'identitat: canibalisme.

Portat a la cadira elèctrica per alguns dels homicidis que va cometre i va reconèixer, entre els quals hi havia el d'un jove d'edat molt curta. El seu patró, pel que fa a les víctimes, consistia en matar-les i després cuinar-les amb plats que ell descrivia com a exquisits. Sentia predilecció pels nens menors de 6 anys dels que primer abusava sexualment per després matar-los i menjar-se'ls.

El seu àlies ve del aspecte extern que tenia. Un vell d'uns 65 anys, barba blanca, amb ulls foscos i mirada vidriosa, molt prim, sempre ben vestit, amb el típic estil d'un home culte, i amb poder adquisitiu, de principis del segle XX. Jo més aviat crec que el sobrenom se li escau pel color gris de la seva ànima.

El més comú és pensar que una persona que ha sigut capaç de realitzar uns actes tan cruels com en el seu cas, no pot tenir cap justificació més enllà d'una forta demència o carència mental. Per saber-ho s'haurà d'analitzar tota la vida d'aquest subjecte, des de l'infància fins a l'etapa d'edat més avançada, passant per la seva joventut i posterior maduresa.

La infància d'Albert Fish no va ser gens fàcil, va estar plena de dificultats i de situacions que van impulsar el trastorn que patirà més endavant. Fish va néixer en una família de classe baixa, composta per el seu pare, la mare (43 anys més jove que el pare), els seus tres germans vius i ell mateix. La majoria dels seus familiars havien patit brots psicòtics de caire religiós apart d'algunes malalties mentals, alcoholisme i un dels seus germans era un delinqüent que estava a la presó.

Els seus problemes van començar als 5 anys, quan el seu pare va morir. La seva mare al no tenir suficients recursos econòmics per ocupar-se de la manutenció d'Albert Fish, el va haver d'enviar a un orfenat. Allà va ser on es va començar a crear un seguit de traumes i desviacions mentals que l'afectaren posteriorment com veurem. Durant aquesta estada a l'orfenat va patir abusos físics de forma contínua apart d'altres menyspreus verbals. Es va donar un punt en què Fish es va adonar de que gaudia amb el dolor físic de forma que fins i tot arribava a tenir orgasmes mentre el pegaven. Aquest fet va causar que els seus companys es burlessin d'ell constantment, el qual feia que es sentís encara més humiliat. Albert Fish va descobrir a l'edat de 10 anys, aproximadament, la seva afició pel

masoquisme. Tots aquests problemes amb tan poca edat faran que aquest masoquisme acabi desenvolupant un sadomasoquisme força exagerat.

La seva vida sexual va començar molt d'hora, com estem veient, de fet va tenir la seva primera relació sexual amb 12 anys. Aquesta maduresa sexual tan precipitada i accidentada van propulsar, també, les desviacions que patirà de gran. La seva orientació es decantava més cap a l'homosexualitat, tot i que no tenia manies tampoc en tenir relacions sexuals amb el sexe oposat. En la seva joventut al no tenir diners, per no gaudir d'un lloc de treball fixa, es dedicava a la prostitució homosexual, treball que, apart de proporcionar-li una bona remuneració econòmica, el realitzava amb molt de gust. A més també és dedicava a fer nombrosos fraus amb els que aconseguia mols diners. Amb aquests actes es va formar la seva cleptomania. Va estar a la presó varies vegades per aquests crims però sempre aconseguia lliurar-se'n per la via legal. És clar que era un home amb recursos que sabia com buscar-se la vida de diferents formes.

Ja en l'etapa adulta, una de les coses que més sorprenen és que Fish era un pare excel·lent pels seus fills els quals estimava amb bogeria. Això, és estrany si tenim en comte els crims que analitzaré posteriorment. Aquí es demostra que era un home afectuós amb la gent que estimava encara que fos un psicòpata.

Les seves desviacions sexuals continuaven i a l'estar casat amb una dona la seva frustració augmentava. De fet, els seus fills van declarar, després de la seva mort, que havien vist al seu pare en diverses ocasions automutilant-se amb un fuet o amb un bastó amb claus lligats a la punta. Fish es masturbava mentre realitzava aquestes pràctiques masoquistes.

En la seva etapa d'edat més avançada va ser quan va començar la seva sèrie d'assassinats. Albert Fish es guanyava fàcilment la confiança de les seves víctimes gracies a la seva aparença. Un home entrat en anys amb cara amable, sempre amb bones paraules i ben vestit, amb aspecte culte... Ningú sospitaria que ell seria capaç de fer mal a cap persona. Però això no era així. Durant una dècada sencera va cometre un seguit d'assassinats dels quals no es coneix la llista completa. En tot aquest temps ningú va sospitar de ell i hagués pogut seguir així sinó fos per un error que veurem més endavant. Que hagués pogut mantenir durant tant temps tants homicidis en secret demostra una gran intel·ligència i premeditació en els seus actes.

Albert Fish era un amant de la cuina i feia plats els quals realment exquisits amb les seves víctimes pel plaer d'alimentar-se d'elles. L'excepció eren els nens. Aquests no se'ls menjava per gust sinó per un motiu molt més profund.

Fish patia de psicosis de tipus religiosa. Afirmava sentir unes veus d'origen diví que li ordenaven matar a nens petits. Un cop complia el que li dient les visions es

menjava els nens perquè pensava que d'aquesta forma la innocència que posseeix un nen se li concediria. Es sentia realment malament després de matar als nens, per això sentia la necessitat de consumir la seva innocència. Realment no matava nens per gust, o almenys en part, sinó perquè s'hi veia obligat per les visions que el turmentaven. Aquest fet demostra que dins la seva bogeria encara sentia la necessitat de canviar el que estava fent perquè se'n penedia. Tot i així el gust per la carn humana era molt fort en Fish. En una de les seves declaracions va afirmar que mai havia menjat cap gall d'indi rostit més bo que un nen gordet.

La poca humanitat que li quedava lluitava per tenir el control però la seva psicosis era més forta. Cal destacar la seva preferència pels nens afroamericans. És una mostra de racisme tant per part de Fish com per part de la societat de l'època la qual no donava importància al fet que desapareguessin uns quants nens de raça negra.

Realment ell es creia que era la personificació de Crist, d'aquesta manera el seu sentit de la culpabilitat disminuïa enormement. Es creu que la seva psicosis venia donada per una intoxicació pròpia de la pintura que feien servir els pintors aleshores, feina que havia exercit momentàniament. La seva família s'adonava dels seus brots psicòtics, de fet, Albert Fish va ingressar en diverses ocasions en un sanatori on era analitzat psicològicament. És realment curiós que en totes les vegades el van deixar sortir perquè els psiquiatres consideraven que estava sa mentalment. Això demostra que ho tenia tot sota control i sabia el que havia de dir en tot moment. Probablement no estava tant boig com semblava i en realitat era conscient del que feia. És clar que la ment d'Albert Fish és difícil de desxifrar per la seva complexitat.

Els assassinats i les violacions de menors van continuar. En una de les seves declaracions va gosar afirmar que havia abusat sexualment de més de cent nens al llarg de la seva vida, la majoria menors de 6 anys. Aquesta pederàstia venia donada pel desig de la innocència que desprenien aquells nens tan petits. El van acabar detenint per una carta que va enviar als pares de Grace Budd, una nena que va assassinar i devorar, a través dels anuncis classificats del diari. La carta³, traduïda al castellà, era la següent: *“Estimada Señora Budd. En 1894 un amigo mío fue enviado como asistente de plataforma en el barco de vapor Tacoma, el Capitán John Davis. Viajaron de San Francisco a Hong Kong China. Al llegar ahí el y otros dos fueron a tierra y se embriagaron. Cuando regresaron el barco se*

---

³ Carta extreta de: Vartholome (pseudònim. Nom desconegut) (2012). “Creepypasta 30: La carta de Albert Fish”, dins *Taringa. Posts, paranormal*. <http://www.taringa.net/posts/paranormal/14678184/Creepypasta-30-La-carta-de-Albert-Fish.html>, [data de consulta: 2-8-2013]

había marchado. En aquel tiempo había hambruna en China. La carne de cualquier tipo costaba de 1-3 dólares por libra. Así tan grande era el sufrimiento entre los más pobres que todos los niños menores de 12 años eran vendidos como alimentos en orden de mantener a los demás libres de morir de hambre. Un chico o chica menores de catorce años no estaban seguros en las calles. Usted podía entrar en cualquier tienda y pedir corte en filete o carne de estofado. La parte del cuerpo desnudo de un chico o chica sería sacada y lo que usted quisiera sería cortado de él. El trasero de un chico o chica la cual es la parte mas dulce del cuerpo era vendida como chuleta de ternera a un precio muy alto. John permaneció ahí durante mucho tiempo adquiriendo gusto por la carne humana. A su regreso a N.Y. robó a dos chicos uno de 7 y uno de 11 años de edad. Los llevó a su casa los despojó y desnudó y los ató a un armario. Entonces quemó todo lo que ellos portaban. Varias veces cada día y cada noche los azotó - los torturó - para hacer su carne buena y tierna. Primero mató al chico de 11 años de edad porque tenía el trasero más gordo y por supuesto una mayor cantidad de carne en él. Cada parte de su cuerpo fue cocinado y comido excepto la cabeza, huesos e intestinos. Fue asado en el horno (todo su trasero), hervido, asado, frito y estofado. El chico pequeño fue el siguiente, fue de la misma manera. En aquel tiempo, yo vivía en la calle 409 E 100 cercana a la derecha. El me decía frecuentemente cuan buena era la carne humana, que decidí probarla.

El domingo 3 de junio de 1928, yo le visité en el 406 W calle 15. Le llevé un pote de queso -fresas. Almorzamos, Grace se sentó en mi regazo y me besó. Decidí comerla. Con el pretexto de llevarla a una fiesta. Usted dijo que sí, que ella podría ir. La llevé a una casa vacía en Westchester que yo ya había escogido. Cuando llegamos, le dije que se quedara afuera. Ella recogió flores, subí y me quite mis ropas. Yo sabía que si no lo hacía las habría de manchar con su sangre. Cuando todo estuvo listo, me asomé a la ventana y la llamé. Entonces me oculté en un armario hasta que ella estuvo en la habitación. Cuando ella me vio completamente desnudo comenzó a llorar y a tratar de correr escaleras abajo. La atrapé y me dijo que se lo diría a su mamá. La desnudé. Pateó y me rasguñó. La estrangulé y entonces la corté en pequeños pedazos para poder llevarme la carne a mis habitaciones. La cociné y comí. Cuan dulce y tierno fue su trasero asado en el horno. Me llevó nueve días comer su cuerpo entero estaba deliciosa, carnosos y jugosa. No la violé aunque podría haberlo hecho si lo hubiera deseado. Murió virgen.” Un error que li va causar la pena de mort acusat pels diferents crims que havia comés ja que el van aconseguir trobar i detenir seguint la pista de l’anunci classificat i descobrint el lloc on s’allotjava.

En el judici va intentar al·legar bogeria però els psiquiatres només li van reconèixer les diferents desviacions sexuals, que no influïen en la seva presumpte bogeria. Se'l va considerar perfectament conscient dels seus actes. Un cop condemnat va afirmar que no era boig sinó un home excèntric. En l'últim

La figura de l'assassí en sèrie en la ficció vers la realitat

2013-2014

moment de la seva vida va exclamar que la cadira elèctrica seria l'últim calfred de la seva vida i el més excitant, fins i tot va ajudar als guàrdies a posar-li les manilles.

És important analitzar la frase final d'Albert Fish just abans de morir: "encara no sé perquè soc aquí". Significa això que en realitat no era conscient de tot el que havia fet? Probablement no, però és discutible. Crec que Fish patia una lluita interna entre la seva psicosis religiosa i la seva humanitat. En aquest cas la psicosis seria l'instint assassí que tot psicòpata porta a dins.

El cas d'Albert Fish és força peculiar i complicat. Estem parlant d'un dels assassins/violadors més cruels i estrambòtics de la història. La meua opinió és que, després d'haver-lo analitzat profundament, es tractava d'un home turmentat per tot l'entorn en que l'havia tocat viure. Venint d'una família on les manies religioses eren comunes no és d'estranyar que la seva demència hagués derivat en aquest camí. Les seves desviacions sexuals estaven en un punt molt exagerat, però no eren la causa dels seus crims, excepte la pederàstia òbviament. Les visions no eren més que una forma del subconscient de tancar la responsabilitat dels seus actes. No es volia sentir culpable de les barbaritats que feia, encara que ho fos al cent per cent. De totes maneres la supèrbia típica dels assassins en sèrie el podia ja que feia gala en les seves declaracions dels crims que havia arribat a cometre com si fos un orgull. Encara que s'alimentés dels nens que matava mai podria recuperar la innocència d'un nen que, de fet, ell mai va poder ser per culpa de les circumstàncies que hem vist.

Per acabar podríem dir, després d'aquesta anàlisi, que Albert Fish, com ell mateix deia, no estava purament boig sinó que era un psicòpata extremadament excèntric. En l'imatge es veu a Albert Fish just abans de morir en la cadira elèctrica.

8. Anàlisi Comparativa

Dividiré la part comparativa del treball en tres parts diferenciades: La comparació entre Hannibal i Buffalo, representant globalment els assassins en la ficció, entre Albert Fish i Ed Gein, representant els assassins en la realitat; i per últim la comparació general entre els psicòpates en la ficció i en el món real. Per dur-ho a terme em basaré en la informació tret dels anteriors anàlisis.

8.1 Comparació entre Hannibal i Buffalo

Ens trobem davant de dos brutals assassins que, a simple vista, semblen molt diferents però que, com veurem, guarden bastants semblances.

Per una banda comptem amb el macabre modista Buffalo Bill: salvatge, extremadament violent, pertorbat quasi completament... I per altra banda tenim a Hannibal Lecter: noble, refinat, carismàtic, summament letal... Els dos tenen estils diferents i formes d'actuar particulars que resulten contraries, però els dos són igualment psicòpates amb una set de sang inesgotable.

Bill va tenir una dura infància marcada per uns pares que es van despreocupar completament de ell i per continus abusos soferts durant la infantesa. A Lecter també el va marcar la seva infància, amb els seus pares morts per el fragor de la guerra i la seva germana devorada per uns saquejadors. En aquest punt podem veure la connexió entre les seves dues vides que van començar de forma tràgica. En els dos casos la seva infància va ser la precursora dels seus instints assassins i els seus múltiples trastorns psicopàtics. Podem extreure'n doncs que els assassins en la ficció, generalment, desperten el seu instint homicida entre la infància i l'adolescència a causa d'algun conflicte.

Tan Hannibal Lecter com Buffalo Bill són criats per persones que no són els seus pares i passen per un orfenat i un correccional respectivament. En aquest àmbit la diferència entre els dos és que Hannibal Lecter va ser criat amb una educació exquisida per Lady Murasaki, en canvi, Bill va ser maltractat pels seus avis fins el punt que va decidir matar-los, per culpa d'això va haver de passar la seva adolescència en un correccional on no va rebre formació de cap tipus i, a més, va ser contínuament humiliat i marginat. Aquí recau la diferència d'actuar pel que fa als homicidis dels dos homes. Hannibal Lecter, gràcies a la seva exquisida educació japonesa mata de forma elegant i actua com a un home de l'alta societat. En canvi, Bill és molt més barruer i brut en el seus actes, no vigila les seves formes i assassina per plaer propi mentre que Lecter intenta fer un bé per la societat lliurant-la de possibles destorbs. És per això que veiem al Dr. Lecter com a un personatge més carismàtic que no pas a Buffalo Bill que desperta més aviat fàstic. Per un costat l'excel·lència del Japó i per l'altre tenim la mediocritat de la falta de cap tipus d'educació.

Apart tenim la comparació física. En l'època de la pel·lícula "el silenci dels anyells", Hannibal Lecter és un home ja madur però amb un cert atractiu físic que captiva i un blanc somriure molt persuasiu. Buffalo Bill, en canvi, és més jove, al voltant d'uns 30 anys, és ros amb els ulls blaus, amb una bona complexió física però amb un rostre que dista molt del d'Hannibal Lecter pel que fa a la seva poca serenitat en comparació.

És més fàcil encasellar a Buffalo Bill com un psicòpata perquè l'expressió de la seva cara està totalment desencaixada pels trastorns que pateix mentre que Hannibal Lecter sap molt bé com guardar les aparences, ningú pensaria que un home com ell seria capaç de fer tant mal.

Els dos assassins tenen un patró establert que sempre segueixen amb les seves víctimes, en el cas de Buffalo Bill és més evident, per tant els dos són meticulosos amb el que fan i no impulsius. Aquests actes premeditats són la senya d'identitat de cada un.

Un detall molt important que tenen en comú els dos subjectes és el desig de canvi. Hannibal Lecter amb els seus homicidis vol canviar la societat cap a millor eliminant totes les persones incompetents o mal educades que el molesten. Bill, per contra, mata per canviar-se a si mateix al no poder realitzar-se el canvi de sexe. Aquesta necessitat de canvi els porten a dur a terme els brutals actes que ja coneixem. Un punt en comú força interessant des del meu punt de vista.

És evident, també, que dominen les habilitats de les que en fan ús en els assassinats: la cuina (especialment la francesa) en el cas de Lecter i la sastreria en el de Buffalo Bill. Els dos estan preparats i tenen un pla d'acció ben estructurat que els fa implacables.

Una diferència força rellevant entre els dos és que Buffalo Bill té un fort trastorn d'identitat que el porta a odiar-se a si mateix enormement mentre que Hannibal Lecter és molt vanitós i es creu superior a la resta de persones mediocres com si fos la personificació de l'excel·lència. La seguretat en si mateix fa que Lecter sigui més precís i eficient perquè no deixa que la situació el domini. Això també demostra el perquè de la següent diferència: Lecter, al contrari de Bill, no comet mai cap error. Per culpa d'un impuls, Buffalo Bill perd la vida al no poder controlar les seves emocions, es precipita, cosa que a Hannibal Lecter no li passa, exceptuant ocasions puntuals. Aquestes situacions venen provocades per un sentiment que els dos són incapaços de reprimir i aquesta és la característica que més enllaça a aquests dos ferotges assassins, es tracta de l'amor.

És curiós que dos homes amb una vida tan tràgica i plena de violència puguin estimar. Hannibal Lecter, en la seva joventut, l'amor que sentia per Lady Murasaki el va portar a precipitar-se per salvar-li la vida. Més endavant sentirà una forta passió per l'agent Starling que farà que arribi a sacrificar la seva pròpia mà per poder

La figura de l'assassí en sèrie en la ficció vers la realitat

2013-2014

escapar i ella no resultés ferida. Per altre banda, Buffalo Bill sent una forta estima per la seva gossa, tal és així que posa en perill el seu pla per culpa seva. A més, Buffalo Bill té un tatuatge a la mà que posa "Love" que demostra que en realitat està molt mancat d'aquest sentiment. La veritat és que els dos tenen aquesta carència que els mata per dins i que, en part, els fa humans.

Al final Buffalo Bill es deixa emportar pels seus impulsos i això el portarà a morir, en canvi, Hannibal Lecter, tot i que en el últim moment decideix sacrificar la seva mà en comptes de la de Clarice Starling per escapar, continua mantenint-se fred i perd la dona que estima per obtenir la llibertat ja que sap que el seu amor és impossible.

Resumint, tenim a dos cruels psicòpates ficticis amb forces diferències pel que fa al seu comportament, forma d'actuar, aparença... però que guarden, en essència, un conjunt de semblances molt interessants, en especial el fet de perseguir el canvi, ja sigui de la societat o de la pròpia persona, i el més important, la manca d'amor en les seves vides i la necessitat de tenir-lo que, al cap hi a la fi, els acostava a la humanitat.

En podem extreure la conclusió, de forma extensiva, que en la ficció se'ns mostren uns psicòpates depravats que no tenen mena de justificació però a la vegada se'ns ensenya la seva cara més amable i humana perquè empatitzem d'alguna forma amb ells i així ens resultin més agradables.

Buffalo Bill i Hannibal Lecter, dos dels psicòpates més brutals de la ficció

8.2 Comparació entre Albert Fish i Ed Gein

Albert Fish i Ed Gein són dos dels assassins en sèrie nord-americans més recurrents a l'hora d'exemplificar la cruessa amb la que pot actuar un psicòpata. Es tracta de dues persones completament diferents amb situacions molt diferenciades i de dues èpoques relativament distants. Tot i les múltiples diferències que guarden pel que fa a l'entorn, comprovarem que són força semblants en alguns factors.

Albert Fish era un distingit home de ciutat de principis del segle XX mentre que Ed Gein era un granger d'un petit poble en el últim terç del segle XX. Només veient aquestes característiques es pot pensar que no tenen res a veure.

Albert Fish era un home culte i educat el qual procedeix d'una família amb diferents trastorns mentals, la majoria relacionats amb manies religioses. Gein, en canvi, és un home amb una cultura reduïda i amb una educació poc refinada però, al igual que Fish, basada en la religió catòlica.

La religió és un dels punts més importants que tenen en comú. Els dos homes eren creients fervents i practicants. Aquesta creença, però, era fanàtica en ambdós casos. Per la part de Gein, la seva mare va imposar l'estil de vida catòlic portant-lo a l'extrem, a tota la família, amb totes les repressions que això comporta. I per la part d'Albert Fish, la seva família va desenvolupar alguns trastorns maníacs religiosos, sobretot la mare, la qual tenia visions divines. Això va influir directament en la paranoia religiosa que Albert Fish patia i que li portava a cometre tants crims. El símil amb Ed Gein és clar, els dos cometien els actes criminals suggestionats per visions de caire diví. És important destacar el poder de la religió portada a l'extrem com pot provocar trastorns psicopàtics⁴ tant importants.

Pel que fa als assassinats comesos hi ha un abisme important en la llista de crims de Ed Gein i Albert Fish. Al primer només se li van poder atribuir dos homicidis més tots el càrrecs relacionats amb la necrofilia. En canvi, al segon se li van adjudicar càrrecs de pederàstia, cleptomania, violacions, canibalisme i de almenys cinc homicidis encara que sap que la llista és bastant més gran.

Pel que fa a la seva bogeria, a Ed Gein se'l va diagnosticar com a dement mental i va ser ingressat en un sanatori de per vida un cop descoberts els seus crims. Per contra, Albert Fish tots els cops que es va sotmetre a anàlisis psiquiàtrics se'l va considerar en plenes facultats mentals, inclús en el judici pels seus crims no li va servir de res recórrer a una possible demència i va ser condemnat a mort com a assassí totalment conscient dels seus actes. De fet, el propi Albert Fish va admetre que no era boig sinó excèntric. Gein, en canvi, no era conscient de la seva

---

⁴ Trastorn psicopàtic: S'anomenen trastorns psicopàtics a aquelles malalties en què es presenten símptomes psicòtics com a principal característica. La psicosi és un trastorn mental major, d'origen emocional o orgànic, que produeix un deteriorament de la capacitat de pensar, de respondre emocionalment, de recordar, de comunicar i d'interpretar la realitat.

psicopatia. Podem veure que tenim, per una banda, a un autèntic dement mental, i per l'altra, a un americà excèntric.

Una altra de les seves vàries semblances que tenen és el que respecta a les seves orientacions sexuals. Els dos tenien una orientació poc definida, se'ls podria classificar com a bisexuals amb predilecció per l'homosexualitat, en el cas d'Ed Gein totalment reprimida. Les seves desviacions sexuals en els dos casos són un altre dels motius que els incita a cometre els crims.

Fish tenia molts trastorns sexuals, des del sadomasoquisme fins a la pederàstia passant per molts altres. Gein va veure reprimida la seva sexualitat i això li va portar a fer-se vestits amb pells de dona per obtenir el plaer que cercava. En podem concloure que el plaer sexual és un factor a tenir en compte a l'hora de comprovar els motius pels quals es cometien crims tan salvatges i primaris. Podem estar parlant, doncs, d'un egoisme total en que el propi plaer pesa més que una vida humana. Tot i així, també és cert que com a diferència Albert Fish, va tenir contacte amb el món del sexe molt jove, en canvi Gein mai va estar casat ni va poder tenir relacions sexuals obertes.

Els dos van tenir una dura infància. Fish va ser abandonat als 5 anys en un orfanat on va patir tot tipus d'abusos i Gein maltractat psicològicament i manipulat obsessivament per la seva mare la qual li va imposar aquests extrems valors cristians que ja he comentat. Les seves infàncies, per tant, són molt rellevants per comprendre els orígens dels seus trastorns.

Tot i la seva diferència cultural els dos gaudien d'una gran intel·ligència per dur a terme els seus crims seguint un patró establert, sense ser descoberts, durant molt de temps.

De les coses més curioses i importants que tenen en comú és el de la seva actitud envers les persones que estimaven. Ed Gein sentia un amor tan gran per la seva mare que es va convertir en una obsessió que el va portar a ser capaç de fer qualsevol cosa per ella, fins i tot matar. Fish era un pare de família excel·lent i afectuós que estimava a la seva família per sobre de tot. Encara que no vacil·laven a l'hora de cometre assassinats l'amor que sentien pels seus era molt profund. Ningú podria pensar que ni el tendre vellet ni l'innocent granger del poble podrien cometre tals crims. L'aparença, doncs, ens enganya en aquest aspecte.

Una altra cosa que els uneix és que es van mantenir fins al final dels seus dies amb la seva idea a la ment. Fish va fer gala del seu comportament arrogant fins el moment abans de morir, declarant que ni tan sols sabia perquè l'havien condemnat. Gein un cop ingressat al sanatori, tot i destacar pel seu bon comportament, va mantenir fins al final que la seva mare era una santa. Cap dels dos sentia culpa ja que seguien ordres divines i es recolzaven en la seva fe per pensar que estaven actuant correctament.

La figura de l'assassí en sèrie en la ficció vers la realitat

2013-2014

En resum és pot dir que els psicòpates en la realitat normalment estan condicionats per una malaltia mental provocada pel transcurs de les seves vides. La repressió, les desviacions sexuals i el fanatisme religiós són alguns dels principals fonaments d'aquests trastorns. Es pot parlar, doncs, dels assassins com a malalts tot i que no sigui completament així, ja que, com s'ha pogut veure amb Albert Fish, mai va ser diagnosticat com a dement mental real.

El que més em sorprèn de les semblances en la comparació és el fet de l'enorme estima que sentien aquests homes pels seus éssers estimats. És força curiós que persones que són capaces de cometre barbaritats enormes puguin ser un fill profundament protector amb la seva mare o un tendre pare de família que fa tot el possible perquè els seus fills visquin adequadament.

Malgrat ser dos dels psicòpates més letals de la història, Fish i Gein van caure en mans de la justícia.

8.3 Comparació ficció vs realitat

Per acabar amb la part comparativa del treball posaré cara a cara les característiques dels psicòpates en la ficció i en la realitat, sempre amb una visió global.

Hem pogut veure que els dos personatges analitzats de la ficció tenen algunes coses en comú igual que els seus equivalents en la realitat. Veurem si les dues parts coincideixen en alguns factors.

En la ficció se'ns intenta mostrar la cara més amable dels assassins perquè ens resultin més atractius i puguem arribar a empatitzar, en part, amb ells gràcies a aquest carisma cinematogràfic. Per altra banda, en la realitat veiem als psicòpates com a monstres sense ànima, sense cap mena de justificació tret d'una clara demència mental, la qual no resulta tant evident en la ficció.

En les dues parts hem pogut observar que aquests homes van patir una infància terrible que és la principal raó i detonant dels seus instints assassins i els trastorns que patiran en l'etapa adulta. La infància d'una persona té una importància cabdal per intuir el desenvolupament mental d'aquesta.

El gust sexual pels crims comesos també és un factor en comú entre tots, excepte Hannibal que no apareix implícit cap trastorn d'aquest tipus. Els impulsos sexuals els inciten a assassinar i a cometre tals barbaritats.

El fanatisme religiós és un factor important en la realitat, com hem vist, però en la ficció no és rellevant. El motiu pel qual s'omet és simple: la ficció està feta en un context determinat i va dirigida a un situació determinada. Això es tradueix de forma que en la societat americana hi ha una certa censura, força subtil, respecte a temes com ara la religió⁵ i, per tant, no consideren oportú d'emfatitzar en fanatismes que deixen en un mal lloc a la religió cristiana, majoritària als Estats Units⁶.

En els dos mons ens trobem amb homes dotats amb una gran intel·ligència i domini del seu entorn tot i que amb nivells culturals molt diferents. Veiem als psicòpates com a persones fredes, implacables, amb una raó per la qual fan el que fan. En el cas de la ficció aquesta raó de pes ve marcada per motius molt cinematogràfics en el sentit de que impressionen força i que al mateix temps no són excessivament crus mentre que en la realitat les seves motivacions són molt dures. Això és degut a que en la ficció s'ha de suavitzar la situació en la mesura de lo possible perquè pugui ser vista per l'espectador d'una forma més captivadora.

---

⁵ Especialment la religió catòlica.

⁶ El 79% dels americans són cristians, 54% no catòlics i 25% catòlics romans. Font: <http://es.answers.yahoo.com/question/index?qid=20070423123942AAi1kzQ>

La figura de l'assassí en sèrie en la ficció vers la realitat

2013-2014

En la ficció els assassins busquen el canvi, ja sigui personal o del que els envolta, en la realitat busquen satisfer els seus desitjos més macabres o omplir buits en la seva vida a causa de les circumstàncies viscudes. Per tant, els homicidis, en tots els casos, són actes d'un egoisme extrem en què el benefici d'un mateix és el més important.

Tant en la realitat com en la ficció les aparences dels subjectes ens enganyen a primera vista, cap d'aquells homes semblaven capaços de cometre tals actes, però el que realment els identifica és la mirada. Una mirada freda, sense expressió, que és el reflexa d'una persona que ha sofert i ha fet sofrir al llarg de la seva vida. Les habilitats dels psicòpates, tant en la realitat o la ficció, per no ser descoberts, són notables. Tots els subjectes analitzats van tenir una vida delictiva molt llarga, en el cas d'Albert Fish no va ser condemnat fins a la vellesa.

La disciplina, l'ordre i el fet de tenir-ho tot sota control sense cometre pràcticament cap error, són característiques típiques dels psicòpates, reals o no. Tots segueixen un patró d'actuació de forma implacable, en alguns més obvi en altres més subtil però és una part important i indispensable a l'hora de catalogar a un individu com a assassí en sèrie.

Per acabar amb la comparació destacaré el que, per a mi, és la semblança més peculiar. Ja sigui en la ficció literària o en la dura realitat els assassins queden desarmats davant de l'incontrolable sentiment que és l'amor. En tots els casos que s'han estudiat la fredor e insensibilitat de les quals feien gala en els homicidis, desapareixen a l'hora d'estar en contacte amb les persones que els importaven o, en el cas de Buffalo, d'un animal. Aquestes besties depredadores no tenen aquest amor des del principi de la seves vides i això és el que més els turmenta. A l'hora de poder gaudir d'aquesta estima que tant necessiten, la bèstia desapareix per donar pas a l'home que porten dins i queda reflectit tant en els films com en la crua realitat que ens envolten.

Per últim cal dir que en les dues parts encara que tenen diferències òbvies no cal oblidar que es tracta d'èssers humans terribles de cara a l'exterior però amb sensibilitat en l'interior.

El tatuatge de Buffalo Bill demostra la major necessitat dels psicòpates, l'amor.

9. Conclusions

Després de finalitzar el treball he pogut extreure bastants conclusions respecte a les hipòtesis que havia plantejat anteriorment.

He pogut comprovar que en la realitat sí que s'adjudica a un problema mental i s'excusa, en part, a aquests assassins a causa d'això, mentre que en la ficció es representen amb més carismes, no com a simples dements mentals.

Queda confirmat que la infància i l'adolescència són claus que defineixen el que seran aquests psicòpates en el futur. Una infància dura és el principal detonant dels instints homicides, juntament amb l'entorn en que han viscut i la seva educació. La majoria dels seus trastorns venen marcats per situacions terribles de misèria i maltractaments físics i psicològics patits durant la primera etapa de les seves vides.

En la ficció els psicòpates són capaços de despertar-nos una certa empatia en el sentit que al mostrar-nos la seva part positiva, no ens semblen tan terribles com en la realitat en què només coneixem els crims i no veiem les raons i motivacions que tenen per fer tals barbaritats, tot i que no els excusi.

En el món cinematogràfic i la literatura tot es suavitza, com hem pogut veure, ens posen davant a homes carismàtics i ens donen una visió seva mig positiva, això ho veiem sobretot en el personatge del Dr. Lecter el qual intenta que ens sensibilitzem amb el seu passat, amb la seva forma de ser tant educada i amb la seva relació amb l'agent Starling. En les notícies d'assassins en sèrie això no succeeix.

Clarament puc concloure que els crims en la realitat són més crus i terribles que en els films o els llibres. Com a conclusió final queda afirmat que la realitat supera la ficció.

10. Bibliografia

- Anthony Bruno (nom real) (no s'especifica la data de publicació). "Hannibal Lecter. Quan la realitat no és tant diferent de la ficció.", dins *The crime library*. http://www.salutmental.com/motor/processa_mira_articlect.php?Document=hannibal [data de consulta: 20-7-2013].
- Autor desconegut (data d'edició no especificada). "Buffalo Bill", dins *Aullidos. El portal nº1 de terror y ciencia ficción*. http://www.aullidos.com/psycho.asp?id_psycho=75 [data de consulta: 2-8-2013].
- Ed Gein (In the Light of the Moon) [pel·lícula cinematogràfica] (2000). Chuck Parelo (dir.). Estats Units: Tartan films (89 min).
- Hannibal [pel·lícula cinematogràfica] (2001). Ridley Scott (dir.). Estats Units: Universal Studios (131 min).
- Hannibal rising [pel·lícula cinematogràfica] (2007). Peter Webber (dir.). Estats Units: Paramount Pictures (121 min).
- Harris, Thomas (1981). *El dragón rojo*. Espanya: Debolsillo.
- Harris, Thomas (1988). *El silencio de los corderos*. Espanya: Debolsillo.
- Harris, Thomas (1999). *Hannibal*. Espanya: Debolsillo.
- Harris, Thomas (2006). *Hannibal, el origen del mal*. Espanya: Debolsillo.
- Imatge d'Albert Fish [material gràfic] <http://www.ecured.cu/index.php/Archivo:Albertfish.jpg>
- Imatge d'Albert Fish en la cadira elèctrica [material gràfic] http://cdn2-b.examiner.com/sites/default/files/styles/image_content_width/hash/a6/2d/a62dd435dc7e4b4f64b8d4466ad8eaab.jpg?itok=EWLe-iZ7
- Imatge de la detenció d'Albert Fish [material gràfic] <http://tejiendoelmundo.files.wordpress.com/2010/06/detencion.jpg>
- Imatge de Buffalo Bill [material gràfic] http://3.bp.blogspot.com/-Sd2YeuaLaTI/T6EvZ2Ejzxl/AAAAAAAAABpo/HkeX8aq1ENM/s320/silence_of_the_lambs_ted+levine_buffalo+bill.jpg

La figura de l'assassí en sèrie en la ficció vers la realitat

---

2013-2014

- Imatge de Buffalo Bill [material gràfic] <http://wlbpa.org/wp-content/uploads/2013/11/Movie-Crossdressers-Jame-Gumb-Silence-Of-The-Lambs.jpg>
- imatge del tatuatge de Buffalo Bill [material gràfic] http://1.bp.blogspot.com/_4I94EWqLifs/S89wHbqS6wI/AAAAAAAAAbs/sZeSnFkBXRE/s1600/Silence%2B5%2BSkin%2BLove.jpg
- Imatge del cadàver de Bernice Worden [material gràfic] <http://i.imgur.com/rhAN6.jpg>
- Imatge del company de Clarice Starling [material gràfic] <http://images2.fanpop.com/images/photos/5000000/Hannibal-hannibal-lector-5099851-1015-550.jpg>
- Imatge d'un dels cadàvers d'Ed Gein [material gràfic] <http://www.mundoparapsicologico.com/xx/fotos/articulo/124/6.jpg>
- Imatge de restes humanes trobades a casa d'Ed Gein [material gràfic] <http://1.bp.blogspot.com/-ncKLixDFKTc/UWtp9iTU7EI/AAAAAAAAAHf0/2og-h3Cz-NI/s1600/Ed+Gein+-+Butcher+of+Plainfield009.jpg>
- Imatge del tòrax de Benice Worren [material gràfic] http://4.bp.blogspot.com/_0qdGqh9xldU/UWtp-MvH2JI/AAAAAAAAAHf4/Sgcb65EXUTE/s1600/Ed+Gein+-+Butcher+of+Plainfield010.jpg
- Imatge d'Ed Gein [material gràfic] http://www.elpaisdeloshorroros.com/wp-content/uploads/2012/10/Ed_Gein.jpg
- Imatge de la detenció d'Ed Gein [material gràfic] <http://elbauldejoseite.files.wordpress.com/2008/05/4351.jpg%3Fw%3D295%26h%3D394>
- Imatge de la casa d'Ed Gein [material gràfic] http://4.bp.blogspot.com/_gKqQmJaG9M4/UMMTpFgVO3I/AAAAAAAAAGZU/1PfixNDGN64/s1600/tumblr_mcwtebB3V81qdvak8o1_r2_500.jpg
- Imatge d'una eina de tortura d'Albert Fish [material gràfic] http://25.media.tumblr.com/tumblr_ln5advliHf1q1g6po1_500.jpg

La figura de l'assassí en sèrie en la ficció vers la realitat

---

2013-2014

- Imatge d'Hannibal Lecter [material gràfic] http://3.bp.blogspot.com/-BOrk7SBN920/Tq0Rk0h0xnI/AAAAAAAAAJfg/PN-W7z_vFsE/s1600/hanibal+1.jpg
- Imatge d'Hannibal Lecter i Clarice Starling [material gràfic] http://mentesenaccion.files.wordpress.com/2011/02/anthony_hopkins_jodie_foster_the_silence_of_the_lambs_001.jpg
- Imatge d'Hannibal Lecter [material gràfic] http://3.bp.blogspot.com/_4EYQ9-NUDAE/S-NmCUU8vFI/AAAAAAAAA0g/4pAYCBT0DLw/s1600/lecter0103.jpg
- Imatge d'Hannibal Lecter de jove [material gràfic] <http://a137.idata.overblog.com/650x419/3/08/17/58/Divers-6/G2080130677351.jpg>
- Imatge de la Papallona Esfinx de la calavera [material gràfic] http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Acherontia_lachesis.jpg
- Imatge de la portada de la pel·lícula "El dragon rojo" [material gràfic] http://www.moviesdvr.com/torrents_img/3896.4542.jpg
- Imatge de la portada de la pel·lícula "El silencio de los corderos" [material gràfic] http://www.pandora-magazine.com/wp-content/uploads/2013/11/el_silencio_de_los_corderos.jpg
- Imatge de la portada de la pel·lícula "Hannibal" [material gràfic] <http://pics.filmaffinity.com/Hannibal-392700611-large.jpg>
- Imatge de la portada de la pel·lícula "Hannibal: el origen del mal" [material gràfic] <http://www.pochoclos.com/wp-content/uploads/2007/12/hannibal.JPG>
- Imatge de la pel·lícula "Ed Gein" [material gràfic] http://pics.filmaffinity.com/Ed_Gein-403288099-large.jpg
- Michaelnarvaez1994 (pseudònim. Nom: Michael Narváez) (2012). "Perfil psicológico de un asesino", dins *Slideshare, psicopatas*. <http://www.slideshare.net/michaelnarvaez1994/perfil-psicologico-de-un-asesino#btnNext>, [data de consulta: 19-7-2013].
- Msthe (pseudònim. Nom deconegut) (2009). "Análisis Psicológico de Albert Fish", dins *buenas tareas. Psicología*. <http://www.buenastareas.com/ensayos/Análisis-Psicologico-De-Alberth-Fish/55540.html>, [Data de consulta: 23-7-2013].

2013-2014

- Red dragon [pel·lícula cinematogràfica] (2002). Brett Ratner (dir.). Estats Units: Universal Pictures (124 min).
- Sinuhé Gorris (nom real) (2009). "Asesinos en serio. Ed Gein, el carnicero de Plainfield.", dins *Asesinos en serie. Cine fantástico y de terror. Hechos macabros. Historia negra. Personajes terroríficos.* <http://tejiendoelmundo.wordpress.com/2009/03/31/asesinos-en-serio-ed-gein-el-carnicero-de-plainfield/>, [data de consulta: 3-8-2013].
- The silence of the lambs [pel·lícula cinematogràfica] (1991). Jonathan Demme (dir.). Estats Units: Orion Pictures Corporation (118 min).
- Vartholome (pseudònim. Nom desconegut) (2012). "Creepypasta 30: La carta de Albert Fish", dins *Taringa. Posts, paranormal.* <http://www.taringa.net/posts/paranormal/14678184/Creepypasta-30-La-carta-de-Albert-Fish.html>, [data de consulta: 2-8-2013].

11. Annexos

11.1 Punts importants de l'anàlisi dels assassins

Jame Gumb, àlies Buffalo Bill

- Es tracta d'un home amb una infància dura, abandonat per la seva mare prostituta i per un pare que no el va veure ni néixer.
- Adoptat pels avis, que es van convertir en les seves primeres víctimes amb només 12 anys.
- Als 19 anys ingressa a la Marina, per tant, gaudeix d'una disciplina militar que li permetrà, entre d'altres coses, fer servir les ulleres de visió nocturna per caçar a les seves víctimes i potenciar la seva sang freda quan comet els crims.
- En la seva edat adulta ens trobem davant d'un home d'uns 30 anys amb una complexió normal sense cap deformació aparent.
- És meticulós, fred, calculador i actua amb seguretat.
- Té un modus operandi concret establert.
- Existeix un punt d'inflexió en la seva joventut que separa la seva etapa de nen de l'etapa adulta.
- Busca un tipus de víctimes concretes i no es surt del patró.
- Porta un tatuatge d'un cor amb la paraula "Love" a la mà. (33:14)
- Sempre segueix el mateix procediment en tots els assassinats. Les captura fent-se passar per ferit, les manté vives durant 3 dies passant gana perquè la pell estigui més fluixa, les mata i un cop mortes els hi arranca la pell per fer-se vestits amb elles i les tira al riu. (34:35)
- Té una obsessió amb l'arna esfinx de la calavera. (43:38)
- És un transsexual reprimat que es vol transformar però que no es pot realitzar el canvi de sexe. (54:31)
- Té un trastorn d'identitat que el porta a odiar-se a ell mateix a causa de tot el que ha viscut en la seva vida. (55:10)
- Posseeix una gran habilitat en el que fa, és un gran sastre. Això demostra intel·ligència per part seva i coneixement de causa. (01:28:07)
- Es maquilla com una dona per veure's com es vol. (01:30:05)
- Demostra amor per la seva gossa, al contrari que pels éssers humans. (01:34:28)
- Es deixa emportar per un impuls en l'últim moment que li causa la mort. (01:44:41)

Ed Gein, àlies el carnisser boig

- Era un home de poble. Tranquil, amable, amb qui sempre es podia parlar. Estimat per tothom del poble. (01:00)
- Tenia obsessió pels cadàvers de les dones, els quals desenterrava i s'enduia a casa on els escorxava per quedar-se la pell i fer-se vestits i mobiliari per la casa.
- Cristià, creient i practicant. (04:15)
- Mostra interès pel canvi de sexe (10:05)
- La seva mare era immensament important per a ell. Quan es va morir va suposar un xoc molt fort en la seva vida. (11:30)
- Gein va tapiar la porta de l'habitació de la seva mare quan va morir. (06:14)
- De petit veia com el seu pare pegava a la mare. (14:17)
- A casa seva escorxava els porcs i ell ho presenciava en ocasions. (13:40)
- Dominava l'anatomia dels cadàvers. (16:32)
- La mare era una creient radical que no tolerava actituds que ella considerava irrespectuoses i pecaminoses com ara la masturbació. (19:30)
- Ed Gein intentava ressuscitar els cadàvers que desenterra amb poder diví pensant que potser podrà ressuscitar a la seva mare. (26:24)
- Està trastocat mentalment i veu la seva mare en visions que li ordenen matar a dones impures perquè ella ressusciti. (32:57)
- Era un home inculte però tot i així demostra força intel·ligència i recursos quan simula un atrac per justificar el rapte de la cambrera. (40:52)
- Escorxava les seves dues víctimes a les golfes guiat per les visions de la seva mare.
- Ed Gein va ser diagnosticat amb esquizofrènia crònica, el van considerar dement mental oficialment i va ser traslladat a un sanatori. Va morir a l'edat de 78 anys per insuficiència respiratòria i va ser enterrat junt a la seva mare. (01:19:30)
- Va mantenir fins al final que la seva mare era una santa. (01:20:55)
- Ed Gein va destacar en el sanatori pel seu bon comportament.

Hannibal Lecter, àlies el caníbal

1ª ETAPA. "Hannibal: l'origen del mal"

- Hannibal prové d'una família noble. (01:30)
- La seva infància és molt dura, ha de tenir cura de la seva germana quan maten als seus pares en una batalla i ells es queden sols. (06:30)
- Ha de presenciar com devoren a la seva germana. (08:00)
- Passa la seva infantesa en un orfenat soviètic allotjat en el seu castell. Allà s'enfronta a qualsevol que intenti molestar-lo. (14:30)
- La dona del seu tiet, que és mort, és japonesa i es cuida de la salut del noi i de la seva educació que es basarà en la disciplina tradicional japonesa. (23:00-27:00)
- La primera víctima d'Hannibal va ser un carnisser el qual va insultar a la seva tieta. El va matar a sang freda amb la katana de la seva família. (32:25)
- Segons Lecter la mala educació és una epidèmia. (36:41)
- Les proves del polígraf surten planes com si no reaccions davant res. El seu sentit de la deducció estava força desenvolupat. (38:00-39:00)
- Va estudiar a la universitat de medicina on tenia accés a treballar amb cadàvers. (41:30)
- Té una gran capacitat de memòria. És capaç de fer retrats perfectes només amb els records. (46:50)
- Es va dedicar a caçar sense compassió i de forma brutal a tots els que es van menjar a la seva germana, els hi tallava el cap i les galtes que després cuinava i devorava. (01:00:45)
- Controla a la perfecció les seves víctimes i no li importa si tenen fills. (01:04:00-01:05:20)
- El cor d'Hannibal va morir amb la seva germana, en aquell moment es converteix en un monstre. (01:22:13)
- Hannibal s'arrisca a perdre l'oportunitat de venjar-se per salvar a la seva tieta, de la qual està enamorat. (01:30:00)
- El impuls d'anar a rescatar a la tieta li causa que es precipiti i rebí una ganivetada per l'esquena. (01:39:31)
- Decideix castigar a Grutas encara que sap que perdrà l'amor de la seva tieta que s'adona de que Hannibal s'ha convertit en una bèstia. (01:45:00)

2ª ETAPA. "El drac vermell"

- Hannibal sempre analitza a les seves víctimes abans d'actuar. És calculador, fred i té una mirada inexpressiva. (01:40)
- No està molt clar si comet alguna vegada cap error. (03:10)
- La ment d'Hannibal és impenetrable pels psicòlegs. (27:26)

La figura de l'assassí en sèrie en la ficció vers la realitat

---

2013-2014

- És expert en l'art de l'origami (papiroflèxia). (27:31)
- Té un gran sentit de l'olfacte. (29:25)
- Lecter és un vanitós intel·lectual. A més no es pot afirmar que estigui totalment boig. (32:00)
- Amb el seu poder de persuasió aconsegueix el que vol. (47:00)
- Lecter és un home cultivat, apassionat per la lectura. (42:15)
- Utilitza endevinalles per donar informació. (01:20:40)
- Lecter recorda a l'inspector que ell li va causar les millors cicatrius. Lo qual és una mostra més de la seva supèrbia. (01:54:00)

Continuació de la 2ª ETAPA. "El silenci dels anyells"

- Lecter odiava profundament als analistes del centre i continua sent molt complex per a ells. (08:40)
- En un episodi de violència de Lecter, va queixalar la cara d'una infermera i el pols d'ell no es va accelerar ni per un instant. (09:49)
- Lecter manté sempre una educació exquisida i la seva agudesament mental és molt evident. (13:00)
- Mostra el seu agut sentit de l'olfacte descrivint el perfum habitual de Starling que ni tan sols s'havia posat aquell dia. (13:55)
- Té un quadre del Duomo, Florència, a la cel·la, el qual va pintar ell mateix de memòria. (14:04)
- Sempre s'avança a les intencions de Starling i es capaç de deduir tota la seva vida al 100%. (16:30)
- No tolera les faltes d'educació, és un cavaller. (18:20)
- Lecter va aconseguir que un presoner es suïcidés només parlant-li. (20:57)
- Sempre demana els expedients dels assassins a canvi d'informació. (50:47)
- El que més desitja Hannibal és ser traslladat a un lloc amb vistes a la natura i amb llibres per documentar-se. (50:10)
- Vol conèixer-ho tot sobre l'obscur passat de Starling. (51:30)
- Es capaç de fer qualsevol cosa a partir d'objectes senzills com un boli, un clip o una ploma. (01:12:50)
- Hannibal espera que amb la mort de Buffalo Bill els fantasmes de Starling hagin callat. (01:47:29)

3ª ETAPA. "Hannibal"

- Lecter sentia una profunda estima per Starling. (01:50)
- Hannibal decideix refugiar-se a Florència, ciutat que escull per ser una font de cultura, coneixement i elegància. (29:20)

- Està orgullós de ser un dels 10 assassins més buscats del món i vol tornar del seu retir. (32:23)
- El seu sentit del bon gust li impediria estar en un lloc com ara Las Vegas. (35:14)
- Es cuida de no deixar rastres enlloc. Fins i tot neteja els vasos dels restaurants que fa servir. És extremadament meticulós. (38:53)
- Hannibal es menjava a les seves víctimes per exterioritzar el seu menyspreu pels que l'exasperen o en altres casos per realitzar un servei públic. (42:55)
- Sap apreciar l'òpera com a bon amant de l'art que és. (01:01:10)
- Gaudeix també d'un gran romanticisme apart d'un sentit de l'humor subtil basat en la ironia i el sarcasme. (01:02:35)
- Lecter prepara tot l'escenari del crim per assassinar a l'inspector Pazzi igual que li van fer al seu avantpassat: tirant-lo per la finestra, penjant-lo i esbudellant-lo. (01:12:00)
- Lecter aconsegueix calmar a un gos guardià només amb la mirada. (01:24:15)
- Demostra els seus amplis coneixements de medicina de forma macabra quan cuina el cervell del company de Starling mentre aquest encara és viu. (01:54:00)
- Al final prefereix tallar-se la seva pròpia mà en comptes de la de Starling per poder escapar. (01:58:55)

Albert Fish, àlies l'home gris

- Assassí en sèrie acusat d' almenys 5 assassinats però es va demostrar que la llista real era molt superior.
- El seu patró amb les víctimes era: un cop assassinades les cuinava i les consumia.
- Abusava sexualment de nens molt joves, preferentment afroamericans menors de 6 anys.
- Es menjava els nens que matava per recuperar l' innocència d'haver-los assassinat guiat per les visions.
- Conegut per ser un home ancià de 65 anys d'aspecte amigable i culte, homosexual i cleptòman. Tenia una bona educació i vestia de forma elegant.
- Era força intel·ligent ja que durant tota una dècada va cometre diferents homicidis sense ser descobert.
- Procedent d'una família on la majoria de membres patien malalties mentals i els quals eren fanàtics religiosos.
- El van deixar de forma obligada en un orfenat als 5 anys d'edat per la mare, ja que el pare havia mort, on va patir abusos físics continuats durant força temps i va descobrir que el dolor l'excitava.
- Immers en el món de la prostitució homosexual durant la joventut per guanyar diners. Va començar a tenir relacions sexuals als 12 anys.
- Es va haver de casar amb una dona nou anys menor que ell, amb qui va tenir sis fills, per obligació de la seva mare que li va concertar el matrimoni. Era un pare excel·lent.
- Fish va ingressar en un sanatori per ser observat en diverses ocasions.
- Va ser alliberat varies vegades del psiquiàtric perquè se'l considerava sa mentalment i a més sempre sabia com lliurar-se de la presó on anava freqüentment acusat de frau.
- No sentia culpa dels seus actes perquè es justificava amb actes religiosos, es creia ser Crist.
- Els psiquiatres li van diagnosticar diferents trastorns fetitxistes però que no delimitaven la seva bogeria. Ell mateix no es considerava boig sinó excèntric.
- Patia de psicosis religiosa, probablement a causa d'intoxicació per plom típica dels pintors.
- Albert Fish va ser condemnat a morir en la cadira elèctrica on les seves últimes paraules van ser que la cadira elèctrica seria: "l'experiència suprema de la seva vida". I abans de que s'accionés l'interruptor va exclamar: "encara no se perquè estic aquí".

11.2 Resum breu de les novel·les de Thomas Harris

L'ordre establert aquí és el de sortida dels diferents llibres, des de "El Drac Vermell" publicat l'any 1981 fins a "Hannibal: L'origen del mal" publicat l'any 2006. Cronològicament en la història, però, l'últim llibre publicat succeeix abans dels fets relatats en el Drac Vermell.

El Drac Vermell

En el llibre Will Graham és requerit per l'FBI per ajudar a rastrejar a un assassí en sèrie conegut com "Fada de les dents" qui ha assassinat a dues famílies. Graham es va retirar després de gairebé ser assassinat per Hannibal Lecter, que va ser capturat en el procés. Graham busca ajuda de Lecter per atrapar l'assassí però s'adona de que Lecter l'està manipulant a ell i a l'assassí.

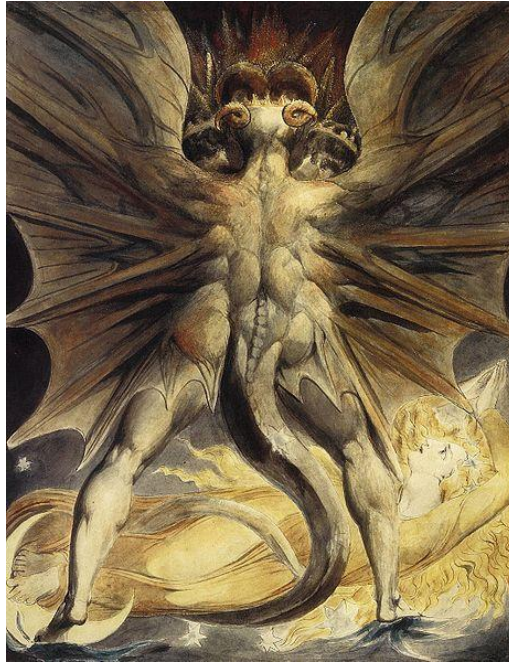
Una complicació en la investigació és Freddy Lounds, un reporter de qui una vegada va tenir un conflicte amb Graham durant el cas Lecter i ara ho persegueix per aconseguir la història de la Fada de les dents. L'assassí que busquen es tracta de Francis Dolarhyde, un lector del diari en què treballa Lounds, el National Tattler, qui es disgusta pel que Lounds escriu sobre ell, per la qual cosa assassina brutalment.

Dolarhyde a continuació comença una relació amorosa amb Reba McClane, una companya seva que és cega. El seu nou amor interfereix en els seus impulsos homicides i es crea una doble personalitat en la que l'homicida l'anomenarà com "El gran Drac Vermell", a causa de la pintura de William Blake "El gran Drac Vermell i la Dona vestida en sol ", de la qual Dolarhyde està profundament obsessionat. Dolarhyde entra al Museu de Brooklyn, i es menja l'aquarel·la original de Blake del Drac Vermell que és guardada allà, creient que si ell consumeix al Drac, pot deixar de matar .

Després que Lecter li dona a Dolarhyde l'adreça de Graham en codi a través de la secció d'anuncis personals en el National Tattler, Graham s'obsessiona amb el cas, trobant que l'assassí coneixia la disposició de les seves cases a través de les pel·lícules casolanes, a les quals només podia haver tingut accés si treballava en Gateway. Pressentint que està prop de ser capturat, Dolarhyde va a veure a McClane una última vegada i la troba parlant amb un amic, Ralph Mandy. Dolarhyde mata a Ralph i segresta a McClane, portant-la a casa. Allà incendia el lloc i aparentment intenta matar-la i després a si mateix, però no és capaç de fer-ho. Després que suposadament Dolarhyde es disparés a si mateix, McClane escapa.

Es descobreix que Dolarhyde no es va disparar a si mateix, sinó a un cos d'alguna víctima prèvia. Dolarhyde busca a Graham en la seva llar i ataca a la seva família. Gairebé aconsegueix matar a Graham quan la seva dona l'ataca amb una canya de

pesca d'alumini, encaixant un ham en la seva galta, abans de disparar diverses vegades a la cara. El mentor de Graham a l'FBI, Jack Crawford, intercepta una carta enviada per Lecter felicitant a Graham en la seva victòria, i la destrueix.

El gran Drac Vermell i la Dona Revestida en sol, William Blake.

El silenci dels anysells

Clarice Starling és una jove aprenent del FBI, se li demana que porti a terme una missió de Jack Crawford, el cap de la divisió de l'FBI que elabora perfils psicològics d'assassins en sèrie. Starling ha de presentar un qüestionari al brillant psiquiatre forense i assassí en sèrie, Hannibal Lecter. Lecter està complint nou cadenes perpètuas consecutives en una institució mental per una sèrie d'assassinats de tipus canníbal.

La veritable intenció de Crawford, però, és tractar de demanar l'ajuda de Lecter en la recerca d'un assassí en sèrie anomenat "Buffalo Bill", el modus operandi consisteix a segrestar a les dones amb sobrepès, matar-les de fam escorxar-les abans de llençar les restes en els rius propers. Al llarg de la investigació, Starling va recorrent a Lecter per la recerca d'informació, i els dos formen una estranya relació. Starling posteriorment ajuda Crawford a realitzar l'autòpsia de la sisena víctima de Bill. Starling troba una arna a la gola de la víctima. Els informes de l'autòpsia indiquen que Bill l'havia matat als quatre dies de la seva captura, molt més ràpid que les seves víctimes anteriors. Sobre les pistes de Lecter, Starling creu que ell sap qui és Buffalo Bill en realitat. Starling pren l'arna de la Smithsonian, on finalment es va identificar com l'arna de la bruixa de Negre, que no es produeixen de la manera natural en què es troba la víctima.

En Tennessee, Catherine Baker Martin, filla de la senadora Ruth Martin, és segrestada. A les sis hores, la seva brusa es troba a la vora de la carretera, tallada la part posterior: la targeta de visita de Buffalo Bill. Crawford estima que tenen tres dies abans de la seva mort. Starling proposa a Lecter un tracte: si ajuda a rescatar Catherine i a la captura de Buffalo Bill, sortirà de l'asil, cosa que ha desitjat contínuament. No obstant això, Lecter expressa escepticisme en l'autenticitat de l'oferta.

Lecter recorda una conversa amb Benjamin Raspail, un ex pacient a qui després va assassinar. Raspail, durant aquesta sessió de teràpia, va explicar la mort d'un mariner anomenat Klaus a mans del seu gelós ex amant, Jame Gumb, que després va usar la pell Klaus per fer-se un davantal. Raspail també va revelar que Gumb va tenir una epifania en veure una escotilla de l'arna. El Dr. Frederick Chilton - administrador de l'asil i el nèmesi de Lecter – li ofereix un altre tracte: Si Lecter revela la identitat de Buffalo Bill, que aconseguirà un trasllat a un altre asil. Lecter insisteix que només es donarà la informació a la senadora Martin en persona, a Tennessee. Chilton accepta i no s'adona de que Lecter ha amagat anteriorment en la seva llengua un clip i algunes parts d'una ploma, dos dels quals se'ls va donar per error a ell per infermers durant els seus molts anys al manicomí. Va combinar les peces de ploma i el clip per poder lliurar-se de les esposes. Un cop a Tennessee, Lecter juga amb la senadora Martin, gaudint de l'angoixa de la dona, però al final li dóna una mica d'informació sobre Buffalo Bill: diu que el seu nom és William "Billy" Rubin. També proporciona una descripció física exacta. El nom, però, és una pista falsa.

Starling intenta una última vegada obtenir informació de Lecter quan està a punt de ser traslladat. Ell ofereix una pista final "cobegem el que veiem tots els dies". Poc després d'això, Lecter s'escapa matant i esbudellant als seus guàrdies, utilitzant un dels seus rostres com una màscara per enganyar els paramèdics. Starling continua la seva recerca de Buffalo Bill, finalment el persegueix, el mata a ell i rescata a Catalina. Es converteix en un agent de l'FBI en tota regla, i rep un telegrama de felicitació de Lecter, qui espera que "els anyells hagin deixat de cridar".

Hannibal

El Dr Hannibal Lecter, que va escapar de les autoritats set anys abans, encara eludeix l'FBI. L'agent especial Clarice Starling és ara l'encarregada de la recerca de Lecter. Per convèncer els directors del FBI que Starling ha de ser acomiadada, el seu nèmesi al Departament de Justícia dels Estats Units, Paul Krendler, divulga que existeix una relació inapropiada entre Starling i Lecter. Després que una recompensa privada és ofertada per l'única víctima viva de Hannibal, el desfigurat, acabalat i abusador de nens Mason Verger, Krendler tracta de fer patir Starling, perquè així Lecter surti del seu retir per confortar-la.

De moment, ella no és acomiadada simplement per ajudar a atrapar a Lecter, perquè així Krendler aconsegueixi fer-se amb la il·legal recompensa.

Anys abans, Lecter va persuadir a Verger de tallar la seva pròpia cara, sota influència de drogues, i va alimentar uns gossos amb ella, tot això abans de trencar-li el coll. Com a venjança Verger pretén mutilar Lecter, deixant que porcs especialment criats i entrenats s'alimentin d'ell.

Lecter és descobert a Florència, Itàlia, on es fa dir Dr Fell. El comissionat de policia de Florència, Rinaldo Pazzi, qui va descobrir la veritable identitat del Dr Fell, es posa en contacte amb Verger i planegen la captura de Lecter. Starling també està darrere de la pista de Lecter, i descobreix que es troba a Florència. Kendler culpa Starling d'un missatge que apareix en diaris internacionals advertint a Lecter que està en perill, encara que en realitat va ser el mateix Kendler qui ho va publicar per així comprometre a Starling i fer que l'acomiadin de l'FBI. Lecter descobreix el pla de Pazzi i la seva associació amb Mason Verger, i com a resultat, el mata penjant-lo amb els intestins sortits. Hannibal torna a Washington a vigilar (sense intencions homicides) a Starling en assabentar-se de la seva sortida de l'FBI.

Quan Lecter arriba als Estats Units els empleats de Verger el capturen; Starling és testimoni del segrest i ho reporta a l'FBI. Starling s'infiltra a la granja de Verger amb la intenció de salvar Lecter, però, en el procés li disparen dos dards farcits amb un poderós narcòtic. Lecter, ara lliure, treu a Clarice lluny dels porcs. Verger és assassinat per la seva germana Margot de la qual abusava, després que Lecter li digués que ho fes i que ell prendria la culpa per la mort, el va tirar als porcs per que se'l mengessin.

En una aïllada casa de platja que ell havia llogat, Lecter comença a rentar-li el cervell a Starling en un intent de transformar-la en la seva difunta germana Mischa. Lecter captura a Kendler, i li serveix el seu cervell cuinat de a Starling, que es troba sota els efectes de drogues. Després del sopar, Starling i Lecter parlen sobre l'intent fallit de transformar-la. Starling finalment sedueix a Lecter i desapareix amb ell.

Hannibal l'origen del mal

Lecter té vuit anys d'edat a l'inici de la novel·la, és l'any 1941, viu al Castell Lecter a Lituània, quan la invasió de la Unió Soviètica, converteix els països bàltics part del més sagnant front de la Segona Guerra Mundial. Lecter, la seva germana Mischa, i els seus pares escapen a la cabanya de caça en els boscos per eludir l'avanç de les tropes alemanyes. Després de tres anys, els Nazis són obligats a retirar-se dels països ara ocupats per la Unió Soviètica. No obstant això durant la seva retirada, destrueixen un tanc soviètic que s'havia detingut a la cabanya de la família Lecter buscant aigua. L'explosió mata a tots, excepte Hannibal i Mischa.

Els sobreviuen en la cabanya fins que 6 antics soldats lituans, ex-col·laboradors dels Nazis, l'assalten i saquegen. El líder és un home anomenat Vladis Grutes. En no trobar menjar, ells maten i es mengen a un nen que van capturar i van mantenir encadenat al graner, i actuen de la mateixa manera amb la germana de Lecter, Mischa, per a la desgràcia i agonia del jove Hanníbal, qui ha de veure arrossegada, cridant el seu nom i suspena per els seus braços. Lecter és copejat per un tronc, al mateix temps que sent una destrucció acabar amb la vida de Mischa. Ell bloqueja la seva ment, i és trobat vagant i mut per soldats soviètics en un tanc, que el retornen al Castell Lecter, que ara és un orfenat soviètic.

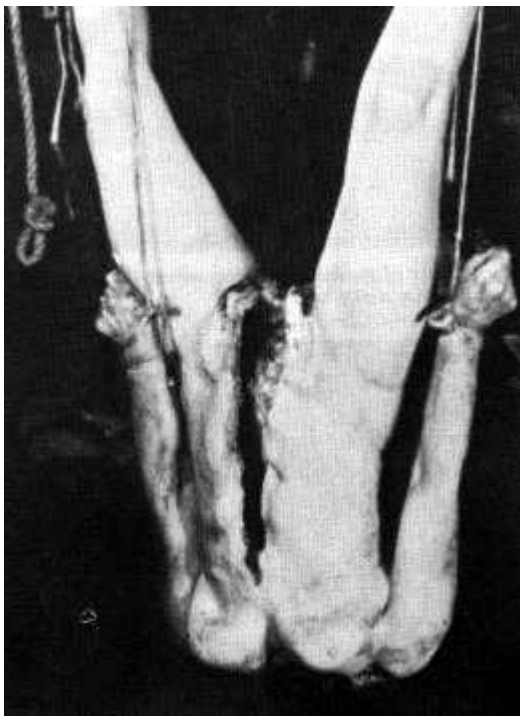
No obstant això, el seu oncle, un pintor de renom, el visita i l'hi porta a viure a França. La felicitat de la seva vida junts és esbiaixada per la mort de l'oncle. La major part dels diners de l'oncle és usat en drets de successió. Lecter passa a viure en condicions estretes amb la seva tia política, Lady Murasaki, amb qui desenvolupa una relació especial. Mentre es troba a França, Lecter es va dedicar a estudiar medicina i resultarà ser un excel·lent alumne. Comet el seu primer assassinat sent adolescent a matar un carnisser local que va insultar la seva tia. Hannibal és declarat sospitós del crim per l'inspector Popil, un detectiu francès que també va perdre la seva família en la guerra. Gràcies a la intervenció de la seva tia, Lecter s'allibera de la responsabilitat del crim.

Lecter divideix el seu temps entre l'escola de medicina a França i la cacera d'aquells que van matar i van menjar a la seva germana. Un per un, busca i troba als homes de Grutas, matant-los de les formes més creatives i espantoses possibles. Posteriorment, Popil arresta Lecter, però aquest és alliberat gràcies al suport popular per haver eliminat criminals de guerra, combinat amb la falta d'evidència. Lecter acaba dirigint-se a Estats Units, on comença la seva residència a l'Hospital Johns Hopkins a Baltimore.

11.3 Imatges d'arxiu

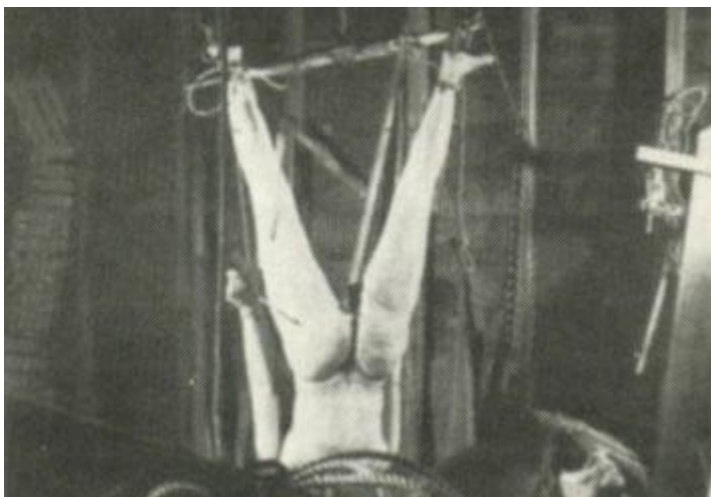

Una de les múltiples eines de tortura que feia servir Albert Fish contra ell mateix.

Cadàver de Bernice Worden, una de les víctimes d'Ed Gein, trobat a dins de la seva granja.

Un dels diferents cadàvers esbudellats trobats a la casa d'Ed Gein.

Restes trobades a casa d'Ed Gein.

Tòrax de Benice Worren, víctima d'Ed Gein, amb el qual es vestia.

Una de les víctimes de Hannibal Lecter i company de Clarice Starling.

11.4 Portades de les pel·lícules visionades

